

"FARUS"

REVISTA ANUAL
D'EL
FAR D'EMPORDA

Any IX - número 9
novembre del 1985

RS-10 4580 / CAT

REG. IND. AGR. - Nº 1740554

COLL-VERD

PRODUCTES NATURALS D'ÀNEC
D'ELABORACIÓ ARTESANA

DISTRIBUCIÓ I
VENTA A EL PAR

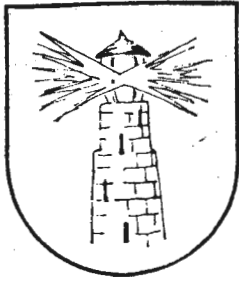
Cami del Cementiri
"Les Margeneres"

- FETGE NATURAL
- CARN FRESCA D'ÀNEC
- PATÉ
- FOIE GRAS
- PERNIL D'ÀNEC
- FUMAT D'ÀNEC

COLL-VERD - SOC COOP LIMITADA
C/ del Nord, 1 - Telf. 56 80 95
PALAU DE STA EULÀLIA
GIBONA

«Farus»
~~~~~

REDACTORS:

Judith Jofre i
Pere Valent

COL.LABORADORS:

Pere Coll
J. Ma Company
Fina Company
Joaquim Dispès
Joan Domènech
Elvira Duch
Ruben Espinosa
Fina Farraró
Lourdes Ferrés
Esther Jofre
Benjamí Marcé
Daniel Lanao
Josep Oliva
Jaume Roviras
Teresa Teixidor
Montserrat Vayreda

Ràdio 85 són:

José Santos
Rafael Santos
Carles Abril

MECANOGRAFIA DE:

Lourdes Ferrés

COL.LABORACIO
ESPECIAL:

El llop solitari
La direcció del
Grup de Joves.

EDITA:

GRUP DE JOVES

IMPRIMEIX:

Gràfic-Art
c/ Cendrassos 5
FIGUERES.

SALUTACIÓ

L'any passat feiem referència a que la revista entrava en una nova etapa, i ens proposavem igualar o superar les 7 primeres edicions.

Aquesta superació al nostre entendre, ha de venir per un canvi d'estil i de contingut. En aquesta ocasió hem volgut donar la màxima informació sobre els aconteixements més importants i que ens interessin com a veïns ocorreguts en el nostre poble durant aquest any, com és ara la construcció del Centre Cívic.

D'altra banda també hem recollit els temes de caire general, que com a ciutadans actualment ens afecten més, com és el cas de la integració a la C.E.E.

En la present edició hem intentat marcar un estil més periodístic, però sense perdre el dinamisme.

Voldriem insistir en el fet de que "Farus" ve néixer amb la pretenció de ser vehicle de comunicació de tot aquell que tingues quelcom a dir. Agraïm sincerament les aportacions dels nous col.laboradors i esperem que en properes poguem augmentar la taula de redacció.

Ens agradaria que els nostres esforços haguin donat prou fruit i que la lectura de la revista us complagui..

LA REDACCIÓ.

bona Festa!!

SUMARI

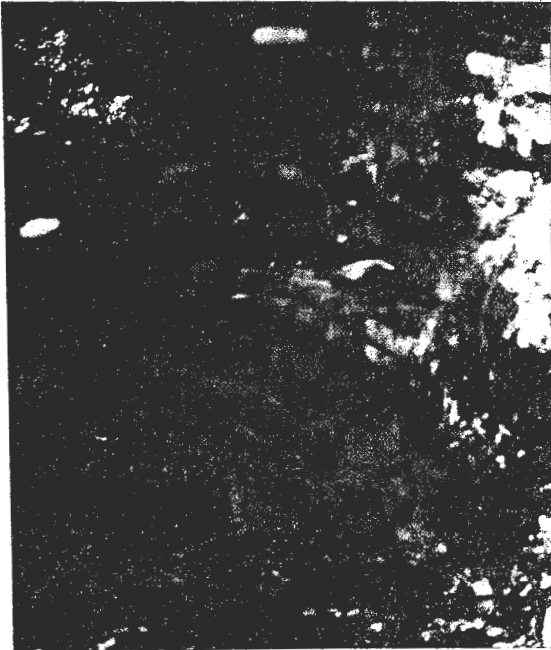
EL RIU MANDL	J. Ma Company
INSTRUCCIO I EDUCACIO	Joan Domènech
ENTREVISTA CONJUNTA A LA PUBILLA I L'HEREU	Esther Jofre
EL CENTRE CIVIC	Pere Valent
AIXECAR UN POBLE	Teresa Teixidor
CARTA OBERTA AL GRUP JOVES	Fina Company
ENQUESTA AMB EL JOVENT	La Redacció
ELS DE CASA QUE SON FORA	Judith Jofre/ Pere Valent
EL GRUP DE JOVES PARLA	La Direcció del Grup.
PROGRAMA D'ACTES DE LA FESTA MAJOR	
POESIA	
EL FAR D'EMPORDA	Montserrat Vayreda
PRESAGI	Pere Coll
EL "TABACO"	Jaume Roviras
SE ME'N VA EL TEMPS	Benjamí Marcé
L'ADHESIO A LA CEE I L'AGRICULTURA	Pere Valent
INTRODUCCIO	
CEREALS	
PERQUI	
PUNTS BASICS DE LA LLUITA CONTRA LA P.P.A.	
SECTOR LLETER	
PUNT DE VISTA D'UN RAMADER	Josep Jofre
COOPERATIVES	
EMPORDA I CEE	
CURIOSITATS, CURIOSITATS, CURIOSITATS	Ràdio 85
EL TEATRE I LA RADIO A EL FAR	Pere Valent
RADIO 85	Ràdio 85
GASTRONOMIA	Lourdes Ferrès
EL TREBALL	J. Ma. Company
PINZELADES DE VIDA-VIDEO-CANÇO	
CATALANES	Daniel Lanao
VOYAGER 1 I 2	Joaquim Dispés
ACUDITS I PASSATEMPS	Ràdio 85/ Fina Farraró/Elvira Duch
CINEMA	Ruben Espinosa
ONA MUSICAL	Ràdio 85/El Llop Solitari
RACO DEL COMIC	
EL FARUS BOIG	Ràdio 85 / Pere Valent
MOVIMENT DEMOGRAFIC	Lourdes Ferrés

EL RIU

MANOL

Voldria parlar-vos en aquesta ocasió d'aquest riu tan nostre a voltes menyspreat, pel fet de tenir la llera seca durant una part de l'any, però que sempre que pot nodreix el subsòl del nostre municipi d'un element de riquesa natural mai prou valorada, com és l'aigua.

Què en sabem del Manol?. Probablement poca cosa, potser per culpa de la rutina d'haver-lo de travessar tantes vegades, anant i venint de la capital de la comarca, Figueres. Vaig a fer-vos-en cinc cèntims més.

Roca estratificada de la qual brota una de les fonts del Manol

El Manol neix al vessant nord de la Serra del Mont, en un indret molt bonic anomenat "les Fonts del Caritg", a uns 700 metres d'alçada, prop del poble de Llorona, de l'antic municipi de Bassegoda, inclòs a l'actual terme municipal d'Albanyà. Recull les aigües dels petits torrents de la Serra del Mont i la Serra de Llorona. Travessa les terres de l'anomenada "Garrotxa Empordanesa", pels termes de Cabanelles i Lladó, passa pel costat del poble de Sant Martí Saserrres i per entre els veïnats de l'Estela i El Pujol, on rep les aigües dels torrents de la Serra Cirera - per l'esquerra, i del Joncanat per la dreta.

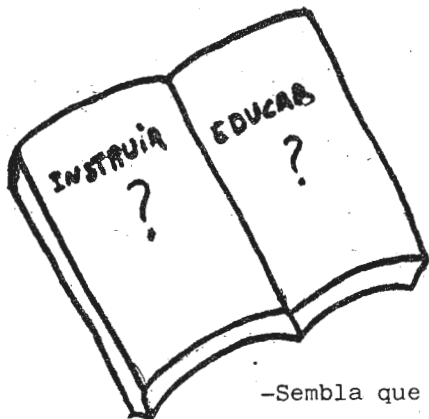
Entre Vilanant i Taravaus se li afegeix la riera de Cistella, i al costat d'Avinyonet de Puigventós el Rissac o Riera de Terra des, que neix a la Serra de Santa Magdalena i té un recorregut de 12,7 quilòmetres.

Passa per la part de migdia de Vilafant i en arribar a Santa Llogaia d'Alguema conflueix amb el seu principal afluent, la Riera d'Alguema, que neix prop de Sant Martí Saserrres i passa per entre Lladó, Cabanelles i Navata, amb un recorregut total de 18,4 quilòmetres. Si fins Santa Llogaia d'Alguema el Manol havia seguit una direcció uniforme Oest-Est, a partir d'aquí es decanta en direcció a Figueres, en sentit Nord, i després de fer un km. marcant la separació entre els termes d'El Far i Figueres, enfila en direcció Nord-Est per anar a trobar la Muga, per a cedir-li les seves aigües -si li'n queden, és clar- davant les portes de Vilanova de la Muga.

El riu Manol té un recorregut total de 42 quilòmetres i la seva conca ocupa una superfície total de 191,87 quilòmetres quadrats, és a dir, una franja de 4,5 km. d'ample, de promig. Pertany a la xarxa hidrogràfica del Pirineu Oriental.

Al llarg del seu recorregut travessa o separa 13 municipis: Albanyà, Lladó, Cistella, Navata, Vilanant, Avinyonet de Puigventós, Vilafant, Santa Llogaia d'Alguema, Figueres, El Far, Vilatenim, Vila-sacra i Vilanova de la Muga.

Instrucció i Educació

- DIALEG QUE ES POT ESCOLTAR -

-Sembla que el temps ja s'ha normalitzat.

-Sí, noi, per fi va acabar-se la sequera del passat estiu, que tants mals de cap donava als pagesos i altra gent.

-Ara tot ha tornat al seu ritme: els camps, la feina, els estudis de la mainada...

-Parlant dels estudis, ja hi estàs d'acord, tu, amb l'escola d'avui?

-Home, que vols que et digui. Veig que alguns dels nois i noies que van a l'escola se'n ben aprofiten, encara que n'hi ha massa que pateixen el famós "fracàs escolar".

-És que jo crec que en els programes d'ensenyament es vol proveir - sense aconseguir-ho - de múltiples continguts els alumnes, els quals no ho poden digerir tot.

-Ja saps allò de que "el saber no ocupa lloc". I quan més sàpiga el que estudia, més preparat estarà pel dia de demà.

-Sí, però a mi em sembla que s'abusa d'una formació llibresca com mai havia estat. Els escolars gairebé no poden amb els seus llibres en l'anar i tornar de l'escola.

-I a fe que són llibres magnífics, amb forces gravats i de tots colors, que engresquen els infants.

-Però fan gastar molts diners als pares, puix que gairebé cada curs canvien d'exemplar, i poques vegades poden aprofitar el mateix llibre els altres germans de la família.

-El que importa és que cada dia s'apregui més i més. La cultura resulta transcendental en la vida humana.

-Per cert que, fa poc temps, n'hi havia un a la "tele" que afirmava: La Cultura és el que queda després que hom ha oblidat el que va aprendre a l'escola.

-Com ho fariem, doncs, sense instruir-nos? L'educació és fonamental per la persona.

-Sí, bé, però no hi ha que confondre l'Educació amb la Instrucció.

-No hi deu haver massa diferència, perquè del Ministeri que té cura de l'ensenyament se'n diu d'Educació Nacional i abans se'n deia d'Instrucció Pública.

-Doncs, no és pas el mateix instruir que educar. Encara que l'escola té caràcter eminentment educatiu en el doble concepte de "formar" i "informar". Per consegüent, totes les activitats desenvolupades dins o fora de l'escola o al seu entorn, han de contribuir a l'adquisició d'experiències que afecten directament l'educació i la vida de l'educand i el seu benestar físic, intel·lectual i moral.

-Així, tant el formar com l'informar, eduquen?

-Sí, però a molts professors allò que més els preocupa és subministrar coneixements, o sigui ensenyar - per això es titulen ensenyants -, que només és una part de l'educació. Actualment s'instrueix més que no s'educa, en detriment de les activitats productives i creadores, com són la discussió, l'animació, la comprensió, l'estímul..

-Jo crec que, aprenent forces coses, s'anirà formant la seva personalitat.

-Naturalment que s'ha d'informar els alumnes dels coneixements científics indispensables, però també han d'educar-se com a sers humans que són, i conrear

les seves qualitats per fruit de llibertat creadora. Els ara anomenats ensenyants, la majoria d'ells tan sols es preocupa de la part intel·lectual de l'educand, i resten marginades les necessitats espirituals i morals en les seves diferents i complexes presències. Molts intenten proveir (sense aconseguir-ho) de múltiples continguts els alumnes, oblidant massa sovint, ensenyar a pensar i a expressar-se correctament i amb raons convincents. Una escola unilateral malmena l'educació.

-Es cert que, ara, ja no es donen classes d'urbanitat ni es llegeixen llibres sobre el comportament social i protocol·lari.

-Tampoc és això. La manera de comportar-se amb els demés, abstenir-se de llençar papers a terra, no embrutar les parets, etc., no s'aprèn estudiant o llegint normes i regles més o menys formulistes. Hom s'hi acostuma vivint l'exemple que el volta, començant per la família i seguint pels amics, l'ambient i, és clar que sí, també l'escola, en una influència definitiva.

-No té més importància l'escola que la família, en el procés educatiu?

-Podria creure's que és l'escola, sobretot en aquests temps d'escolaritat intensa, tenint en compte les hores i anys que el nen hi passa, i que la part d'educació que correspon a la família tendeix a ser accessòria i circumstancial.

-Així m'ho sembla a mi.

-Doncs és una visió incorrecta. No sols el nivell cultural de la família condiona la receptivitat d'allò que l'escola aporta, sinó que, per damunt de tot, és la qualitat la que aconduïa l'adaptació. La influència de la família és decisiva i determinant, tota vegada que el nen hi viu els seus primers anys. És en el seu medi familiar on s'estructura la seva consciència, el seu equilibri i el lloc on viu les seves primeres experiències socials. El nen és modelat culturalment i en afectes per la família. Les dues influències família - escola, no s'oposen sinó que caminen - o haurien de caminar - en el mateix sentit o direcció. Es complementen.

-Ja he sentit a parlar d'unes Escoles Actives de Pares.

-Sí, perquè la família ha d'esser fidel col·laboradora en el procés educatiu que es descapdella a l'escola. És una manera d'estimular els nens en el seu rendiment i evitar els possibles fracassos.

-El fracàs també pot dependre dels professors.

-Es veritat. L'eficàcia d'una escola oberta i participativa depèn del professorat. Si aquest falla, tot se'n va en orri. L'acció del professor és sempre dominant: èxit o fracàs. Potser hi ha excés de professors i una autèntica carència de Mestres.

-Per què uns serveixen i altres no? És que no estan ben preparats?

-No és suficient el bagatge científic i psicopedagògic, com tampoc el domini de la pràctica i la tècnica professional.

-Què els hi falta, doncs?

-La Vocació. És una virtut que ens encoratja a treballar amb alegria, amb optimisme i amb total dedicació a la feina, oblidant-nos de preocupacions personals, familiars, socials i polítiques. Sense vocació profunda no poden ser mestres aquells que no senten constantment la felicitat de treballar en la formació espiritual i intel·lectual dels altres.

I no es milloraria l'educació amb l'aplicació completa de mitjans audiovisuals?

-Tanmateix, admès que la informàtica, la televisió i el vídeo han de tenir plena entrada a l'escola i se'n ha de fer ús, el llibre continua essent un mitjà fonamental, i el protagonisme del mestre és l'element clau del procés INSTRUCTIU. La família ho és més del procés EDUCATIU, per més que el professor no se'n pot desentendre.

-Ja ho comprenc: la instrucció només és una part de l'educació total.

Entrevista conjunta a la Pubilla i a l'Hereu

Una de les seccions que no falta mai a la revista és la xerrada amb la Pubilla i l'Hereu. Enguany, hem volgut fer una entrevista més divertida i diferent; i pertant els hem reunit a tots dos (fan molt bona parella, de veritat) i els hi hem fet mil i una preguntes. Dures i toves, subtils i directes, fàcils i difícils, insolents i masurades.

Vegeu doncs, com contesten la Llúcia Saurí i Comaleras de 17 anys d'edat i en Francesc Carbonell i Malé de 21 anys.

--NO US HO PREGUNTO PERQUE M'INTERESSI A MI, SINO PEL QUE EN DIUEN LES "XAFARDERIES" DEL POBLE, DONCS NO ENS COSTA RES POSAR-LOS AL CORRENT ESTEU COMPROMESOS?

Hey!!! Nosaltres dos no.

PERDONEU HI PODRIA HAVER MALS ENTESOS!

Ll: Fa un mes que m'ha deixat el xicot, I PER QUE? Pregunta-ho a ell, jo no ho sé.

F: Ara no, d'aquí a un temps no ho sé.

--BE, COM QUE TANT VOSALTRES COM JO SOM PERSONES SERIES PARLAREM SERIAMENT I DONAREM UNA IMATGE SERIA AL NOSTRE POBLE. QUE SOLEU FER EN UN DIA NORMAL? (NO EXPLIQUEU UN DILLUNS)

Ll: Vaig a classe (de vegades), estudio molt (de vegades), i quan surto de classe vaig a casa (de vegades).

F: Treballo (UN NOI TREBALLADOR)

--I EN UN DIA D'AQUELLS QUE EN DIUEN LLIURES? (NO EXPLIQUEU DETALLS, GRACIES)

Ll: Llegeixo porque m'agrada molt. TAMBE FAS QUELCOM MES, NO? Deixa'm acabar "practico alguns esports" COM HE D'INTERPRETAR AQUESTES COMETES? Com dos palet Ja, ja, ja.

F: Anar a la disco, al cinema, a veure un cantant...

--I PER LA NIT QUE SOLEU FER?

Ll: Dormir, de vegades dormirrrr... NO M'HO CREC, FAS QUELCOM MES? M'agrada la disco, el cinema, les coses del jovent.

F: A part de dormir, no faig res més. NO SOMNIES? A la que tenco els ulls no m'enrecordo de res.

--SOMNIEU AMB ANGELS O AMB DIMONIS?(TU XICO POTS CANVIAR ELS SEXE DELS D DDS ELEMENTS)

L1: Somniu sempre, però només m'enrecordo dels dolents, o sigui dels dimonis.

F: Amb dimonis , l'únic problema són les banyes.

--SI A TU "XICO" UNA NOIA ET VA AL DARRERA, QUE PENSES D'ELLA?

Depen de la noia, BE PERO SI VAL LA PENA? Em giro i intento no entre-
vancar-me.

--QUE OPINES DE SIDA?

Una porqueria. A més està tot molt confús, és anti-higiènic i pertant tant dolent és pel receptor com pel donant. Ni la penicilina pot amb ell.

--I A TU LLUCI SI UN NOI QUE TU I JO SABEM ET BUSCA EL COS (JA ENS EN-
TENEM), QUE FAS?

Depen del noi..., no tinc molt clar el que vull. I QUE VOLS? Un bon hereu.

--UN DEPORT

L1: Squash

F: Futbol, mentre no em pitin un penalty.

--UNA CANÇÓ?

L1: ~~No~~ "más noches solitarias" de Phil Collins.

F: El tema original de la pel.lícula "Oficial i Caballero"

--UN PAIS?

L1: Egipte

F: La India.

--UNA FESTA?

L1: Sant Joan

*F: Sant Martí

--UN/A ACTOR?

L1: Shirley McLaine, Jean Paul Belmondo i també els desapareguts Rita Haywort i Rod Hutson.

F: Bud Spencer, Marilyn Monroe i Ornella Mutti.

--ROMANTICISME O MODERNISME?

L1: Romànticisme

F: Modernisme

--DURANT L'ESTIU MASSA ROBA FA NOSA(SOSTENS, SAMARETA, FAIXA ...) ; COM US VA EL HAVER DE TORNAR-HO A AGAFAR TOT?

L1: Molt bé doncs sóc molt fredaluca.

F: Es una cosa que m'engabanya molt però quan fa fred m'hi arrapo.

--UNA PERSONA AMB LA QUAL NO US IMPORTARIA PASSAR UNA NIT D'AMOR?

L1: Bernd Shuster DONCS ETS CULE? no, sóc Shuster.

F: Marilyn Monroe EM SEMBLA QUE TOTS ELS HOMES PENSEU EL MATEIX, dona "per algo sera".

BE, GRACIES FRANCESC PER HAVER CONTESTAT LES MEVES PREGUNTES ARA SI EM PERMETS M'AGRADARIA FER UNES QUANTES PREGUNTES A LA PUBILLA.

-- LLUCI COM TOTA PUBILLA DE QUALSEVOL POBLE DE L'EMPORDA VAREÇ ANAR A LA ELECCIO DE LA PUBILLA DE L'EMPORDA. COM VA ANAR?

VA ANAR molt bé ,ja que com tots els llocs que he anat com a pubilla o com a dama , sempre he tingut l'ajut de la Judith i de l'ajuntament. Varem passar molta fred a les carrosses però l'alegria i la lluidesa de les festes són records inolvidables. En el que podem anomenar propiament l'elecció va haver-hi exàmen oral i escrit, despres el dinar a l'hotel President i a la tarda la festa. El nomenament es realitza al teatre Jardí, i fou elegida pubilla la Roser Gou pubilla també de Figueres; la 1ª damma fou la pubilla de Vilamalla i la 2ª jo.

--QUINES ACTIVITATS MES HAS FET DURANT EL TEU PUBILLATGE?

Vaig anar a l'elecció de la Pubilla de Catalunya que es celebrà a Pineda de Mar els dies 4 i 5 de maig. Erem unes quaranta noies de tot arreu del nostre país català. El dia era pessim, feia molta fred i els nervis sens notaven a totes, perque era molt més compromés. Però l'ajud de moltes persones del poble va ser molt important, encara que no vam aconseguir cap títol, vam aconseguir una bona experiència enfront les questiona culturals. La guanyadora fou la Pubilla de Sitges, encara que crec que tothom s'ho mereixia pel sol fet d'ésser catalanes.

Si em permets ESTHER m'agradaria aclarir unes questiona no tan agradables com l'entrevista. Com a persona vull que el meu poble sapiga perque avagades la gent no enten les meves accions i potser tenes raó, no obstant jo els hi asseguro que si el dia de la meva Elecció com a Pubilla d'el Far van passar coses desegradables va ser per una raó que momés m'afecta a mi i que aquella persona que la va promoure espero que sigui una mica educada i se'n adoni del seu error. Com a Pubilla d'el Far 84-85 desitjo que la meva sucesora no hagi de passar per situacions com aquestes, que algunes persones provoquen sense dret ni raó. Gràcies

GRACIES A TU.

Entevista realitzada per:

Esther Jofre i Company

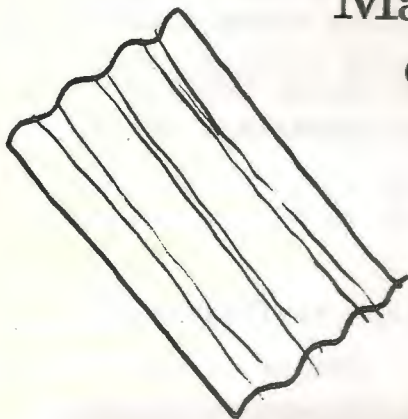

Suministres El Far

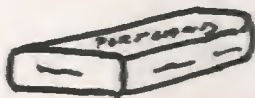
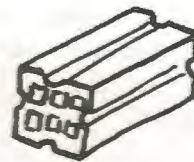

Pere Bartolomé Sánchez

Materials de construcció

Rajoles
Uralites
Vigues
Portland
Etc...

Carrer de l'Oliva

TF- 50 60 71
51 14 08

El Far d'Empordà

EL CENTRE CÍVIC

ENTREVISTA AMB L'AJUNTAMENT

No hi ha dubte de que a el Far d'Empordá, la notícia més important dell'any 1985, ha estat l'anunci del començament efectiu d'un vell i esperat projecte: La construcció d'un local social.

La realització d'aquest local representa pels redactors i col.laboradors d'aquesta revista, i suposem que per tot el poble, un fet històric i un aconeteixement de gran transcendència.

Per aixó "FARUS" ha volgut saber el màxim possible sobre el tema, i ha parlat amb profunditat amb el Batlle del poble, En Genís Subirós.

Esperem que l'entrevista que seguidament oferim, serveixi per donar una adequada informació sobre el present i també el futur del nostre local social, a totes les persones que s'interessen en la seva existència.

LA REDACCIO.

-- JA QUE VAU ESTAR EN L'ANTERIOR AJUNTAMENT COM A REGIDOR, I EXERCIIU DE BATLLE EN L'ACTUAL, PODEU FER UNA MICA D'HISTORIA DE LES ACCIONS DE L'AJUNTAMENT RESPECTE A LA CONSTRUCCIO DEL LOCAL SOCIAL.

Bé, es pot dir que l'ajuntament va començar a plantejar-se el tema d'un local, a partir de les pressions del joves. Les persones joves sempre són les més actives i les que proposen idees noves i com que El Far es va crear el Grup de Joves que organitzava festes i altres actes de cara al poble, es natural que l'ajuntament es fessés ressó de les necessitats d'aquests joves. Es va arribar a la conclusió de que construir un local seria una cosa molt positiva pel poble i que calia que l'ajuntament assumís la responsabilitat de portar a terme aquesta obra.

-- NO US SEMBLA, QUE DES DE QUE ES VA DECIDIR LA CONSTRUCCIO FINS QUE S'HA COMENÇAT REALMENT HA PASSAT MOLT DE TEMPS.

Si ha estat en procés llarg, però, degut als problemes que han sorgit, no per la nostra voluntat. S'ha de pensar que buscar el finançament de l'obra, isobretot aconseguir un terreny ens ha portat no mesos, si no anys.

-- JA QUE PARLEM DEL TERRENY, VOLDRIA QUE EXPLIQUESSIU, COM S'HA OBTINGUT.

L'ajuntament va estar treballant en dos terrenys diferents. L'espai situat al costat de Can Morillo, que es va desestimar, tenia poca superfície, i l'era d'en Dalmau que hem pogut comprar definitivament. Tothom sap els problemes que hi havia de l'Era d'en Dalmau. El fet d'estar ésser compartida per diferents persones que hi tenien uns drets d'ús per costum o tractes, portava a una situació legal molt complicada. L'ajuntament va poguer comprar finalment el terreny, pagant en total 800.000P, als antics propietaris, i actualment és doncs propietat municipal.

-- I DESPRES DEL TERRENY?

Es començar a plantejar el tema, encarregant la realització del projecte i plànols a una oficina d'arquitectura, a la vegada que es buscaven formes de finançar l'obra.

-- PODEU DIR QUINS SON ELS CANALS DE FINANÇAMENT?

Si, en principi vam tenir contactes amb la Diputació de Gerona i quan els hi vam dir que comptàvem amb una aportació personal tant de treball, com econòmica per part de les persones del poble; ens van contestar que molt bé, que podiem tirar endavant. Així per aquest any rebrem dos milions de pesetes de part de la Diputació, també hem tingut contactes amb diferents departaments de la Generalitat i tenim la possibilitat d'acollir-nos a diverses subvencions i crèdits. Tot això, més les aportacions dels veïns del poble i algunes quantitats que sortiran dels pressupostos generals de l'ajuntament, ens permeten ser optimistes i assegurar que no hi haurà problemes econòmics.

--EL COMENTAT EM FA PENSAR QUE ES VOL DESTINAR EL LOCAL A DIFERENTES ACTIVITATS I NO TAN SOLS A SALA DE BALL.

Això és totalment cert, i per això el local serà un centre cívic. Osigui que està destinat a sala de ball, sala de reunions, teatre, local de la tercera edat i activitats diverses.

A més a més, hi pensem traslladar, en un dels annexos previstos, el Dispensari Metge.

-- EN GRAN LINEES, QUIN ES EL PLAN DE CONSTRUCCIO QUE ES SEGUIRA?

En principi una preparació del terreny, rebaixant i nivellant, i després començar amb els fonaments.

Acabat això es farà l'estructura general i la coberta. Aquesta fase l'hem encarregada sota pressuport a una empresa especialitzada: Agustí, que això carà pilars i posarà les vigues deixant tot preparat per la fase de aixecar parets i tota l'obra interior, que és on començaran a treballar activament les persones del poble. Seguirà la fase d'instal.lació general de portes, finestres i la instal.lació elèctrica i instal.lació, d'aigua que també es faran realitzar per professionals del ram sota pressuport.

Finalment queda l'aspecte d'amoblar i decorar tots els espais; que serà una etapa que anirem fent progressivament.

-- SABEM QUE ES VA DEMANAR AL POBLE LA SEVA COL.LABORACIO, ¿HI HA HAGUT BONA ACOLLIDA?

Sí, el poble en general ha contestat favorablement, això ens ha satisfet i animat de gran manera.

Nosaltres demanàvem col.laboració en feina consistent en 10 jornals de treball a l'obra, o 40.000 pts. Tenint en compte que hi ha hagut gent que ha preferit la fórmula intermitja de pagar un tant i treballar un altre tant, puc dir que hi ha aproximadament un 45% de treball efectiu, un 55% d'aportació econòmica. Per tant tenim un fons econòmic inicial i el personal necessari, que permet començar les obres immediatament, cosa que ja s'ha fet.

--SEMBLA QUE HI HA FORÇA FEINA A FER. SERA SUFICIENT EL TREBALL ACORDAT AMB ELS VEÏNS DEL POBLE, PER ACABAR-HO TOT?

Ens sembla que no, perquè encara que amb un jornal es faci molta feina, l'obra és de gran envergadura. Quan s'hagin acabat els jornals emparaulats llogarem un equip de paletes que ens acabin de fer l'obra. El nostre criteri és demanar només una vegada la col.laboració del poble. Intentarem llogar gent del poble, doncs creiem que s'ha d'afavorir als professionals d'aquí mateix, de manera que la construcció del local doni beneficis al poble des del primer moment.

--TENIM DONCS PALETES DISPOSATS A TREBALLAR? COM S'ORGANITZARA EL TREBALL?

La majoria dels paletes existents al poble ens han promès la seva col.laboració. Dies enrera es va fer una reunió amb els paletes i ells mateixos en van escollir dos que seran els encarregats de dirigir-los, en Jaume Reixach i en Francesc Murillo. A nivell de coordinació de personal tenim en Lluís Coll i en Miquel Arasa, que s'encarregaran d'establir els torns i de distribuir la feina entre els col.laboradors. O sigui, que els paletes dirigiran l'obra i els altres distribuiran el personal.

Estat de les obres de construcció del Centre Cívic.

--JA QUE PARLEM DE COORDINACIO DE FEINA, VOLDRIA PREGUNTAR SI LA COMISSIO QUE ES VA CREAR EN LA REUNIO DEL POBLE, FUNCIONA EFECTIVAMENT.

Bé, com se sap, es va escollir una comissió formada per dos persones del poble, dos del grup de joves i dos de l'Ajuntament. Després es va decidir que jo com a batlle del poble presidís aquesta comissió. Algunes crítiques que s'han fet provenen de què aquesta comissió hauria d'intervenir en els assumptes econòmics, però creiem que les gestions econòmiques són qüestions que pot realitzar molt més adequadament l'Ajuntament.

La comissió té altres feines, i si hi ha gent que encara no ha treballat, ja arribarà el moment en que ho hagin de fer.

En principi, la comissió ja ha fet la feina de passar per tot el poble establir les col.laboracions de la gent. Hi ha gent que s'encarregarà de dirigir el personal i gent que tindrà cura de proporcionar tot el material d'obra necessari. Per tant creiem que si hi ha bona disposició i ganes de treballar, de feina n'hi haurà per tots, i la comissió funcionarà plenament.

--CANVIANT DE TEMA M'AGRADARIA PREGUNTAR TAMBE SI S'HA PENSAT A NIVELL D'AJUNTAMENT, EN COM ES GESTIONARA EL CENTRE CIVIC?

En principi, he de dir que l'ajuntament considera que el centre civic és de tot el poble i doncs, es fa perquè tothom en pugui dis-
frutat. El terreny, encara que municipal, l'hem pagat entre tots
i l'edifici també el construirem entre tots, i per tant els col.labo-
radors són una mica propietaris de tot. Vull dir amb això que la
gestió del centre civic s'ha de fer comunitàriament nomenant una co-
missió que es cuidi de programar activitats i administrar el funcio-
nament. No creiem gaire en la idea d'una societat civica clàssica
, doncs de vegades es poden crear divisions en el poble entre els que
són socis i els que no. Ens agradaria aconseguir que tot el poble
pogués ser soci del centre, i participés en les diferents activitats.
De totes maneres això es discutirà més endavant i ja perfilarem
més les idees.

--PERO AQUESTA COMISSIO GESTORA DEL CENTRE, PER QUI HAURIA D'ESTAR FORMADA?

Ens sembla que hauria de participar-hi apart dels membres del Grup de Joves, gent del poble que li agradés fer coses.

Ara bé ens sembla que l'Ajuntament no hauria de participar-hi directament. Ajudar en tots els aspectes, però donar total autono-
mia a la comissió gestora.

A l'ajuntament no li pertoca organitzar aquest tipus de coses i encara que aquest any ens farem càrrec de la festa, amb la cons-
trucció del centre civic delegarem aquesta responsabilitat cap al Grup de Joves o cap a la comissió, si se n'ha creat alguna.

--I ARA, A NIVELL MES PERSONAL, PORTA AQUEST TEMA MOLTA FELIA AL BATLLE?

Home, ja se sap que sempre hi ha una persona a la que li toca resoldre tots els problemes. Però aja, a mi m'agrada molt la idea de poder tenir un centre civic i pertant m'ho agafo bé i intento fer-ho lo millor possible. Això si, m'agradaria insistir en que la gent que col.labori en aquest projecte, tingui un cert grau de responsabilitat, doncs només així podrem fer les coses ben retes. No cal oblidar que quasi està en joc el nostre prestigi com a poble.

--QUIN ES DONCS L'ESTAT ACTUAL DE LES OBRES?

Actualment hem preparat el terreny, i s'han fet els fonaments, Probablement abans de la festa ja estaran plens i preparats per rebre els pilars. De fet hen tingut una mica de retràs per unes qüestions tècniques, degut a que s'han refet els plànols.

--AMB QUIN PLAÇ S'ACABARA L'OBRA?

Tenim previst que pel dia de Sant Martí de l'any que ve, ja hi podrem ballar.

--FAREM DONCS UNA BONA INAUGURACIO?

Evidentment, la inauguració del centre serà una ocasió per fer una festa d'aquelles que fan època.

aixecar un poble

Tots, arribats a una certa edat, deixem que els records ens envaeixin. Fins i tot ens servim de vegades d'ells per deixar estar els maldecaps que la vida ens porta.

I tots, tots els que hem nascut en anys propers en aquest poble, revivim les aventures i jocs de la infantesa. Ben segur que si ens donessin l'alternativa de tornar a viure es colliríem el mateix marc que ens ha envoltat tots aquests anys.

Després d'aquells anys d'adolescència on domina l'afany d'expansió cap a fora ara sobretot els que hem viscut temporades més o menys llargues fora d'aquí, valorem aquesta tranquil·litat que ens ofereix el nostre poble i pot ser no la canviariem per res del món.

Però no vull parlar precisament de passat sino de present i futur del nostre poble que és el que em preocupa de debó. I parlant de futur, ..quí sino els joves portarà l'esdevenidor?..

Per aixó em lamento cada vegada que veig els nois i noies decantarse cap a la vila. Ho demostra l'evolució de l'escola rural. Les escoles unitàries es nerden o resten reduïdes a una mínima porció del que eren. Per què?..Possiblement prejudicis socials. Què millor que la natura, la llibertat i l'aire lliure per aprendre?..

No ens adonem que perdre l'escola es començar a perdre l'entitat del poble.

És que les escoles urbanes són millors?...Quedaríem sorpresos si sabéssim la manca d'espai i coneixement natural de les coses que tenen, per exemple, els nens d'alguns nuclis de Barcelona. Sense anar més lluny, en una estada a una granja escola, una de les monitores m'explicava que nens d'una escola barcelonina eren incapços de reconèixer determinats animals domèstics.

De la mateixa manera quan és hora de divertirnos utilitzem el ooble només quan no disposem de mitjans per sortir d'ell. No hi ha aquí possibilitats més o menys àmplies per a passar l'estona?.

Veig realment una problemàtica greu en aquest poble que pot ser es resumeix en la manca de unitat; i no cal dir que ve donada fonamentalment pel diferent origen ètnic de la població.

Les poques famílies originals resten mig enclaustrades a casa seva i manquen iniciatives de conjunt. No hi ha pot ser feines a fer en bé del poble?..Costa de tirar endavant projectes comunitaris perquè sempre hi ha les postures individuals que prevaleixen.

Es necessiten propostes amb força que resumeix in la voluntat de tot un poble i que tendeixin a millorar l'esperit d'El Far.

Jo concretament en volia fer una de proposta, que pot ser restarà com a projecte però que en principi veig molt necessària.

Si durant el curs escolar la mainada estan ocupats en les tasques corresponents al curs; a l'estiu podem observar un anar i venir de jovenalla que moltes vegades el que fa és dedicarse a activitats poc agradables per als veïns.

Crec, per tant, que és una necessitat creixent organitzar quelcom per a la mainada en aquest període.

Un casal, per exemple, és una forma d'ocupar el temps de lleure profitosament. En aquestes organitzacions la quitxalla per una part es diverteixen i per l'altre realitzen feines diverses d'esbarjo que els ajuden a créixer. Entre altres aspectes la primera matèria que s'hauria de tractar es el propi coneixement del que els envolta: història, vegetació, geografia, ... Només amb aquest coneixement del medi proper seria possible fomentar en els nens la valoració i respecte del lloc on han crescut.

No estaria gens malament que poguéssim replantejar aquest projecte en una altra ocasió, però en vies de portarse a terme realment. Aquesta és la meua contribució per aixecar un poble.

Blau

«Carta oberta al Grup de Joves.»

EL FAR D'EMPORDA 11 de novembre de 1985.

GRUP DE JOVES

Benvolguts joves d'El Far:

M'adreço a vosaltres amb respecte i carinyo, amb respecte perquè us tinc en molta consideració i carinyo perquè, com vulgarment es diu us he vist néixer a tots i m'entristeix i crec que aquest és el sentiment d'altra gent, veure com es desfà un grup, en el que havíem confiat per canviar el tarannà independentista del nostre poble.

No sé quins són els motius del vostre desànim, potser la manca d'objectius, potser la falta de col.laboració. Indiscutiblement el temps canvia i amb ell **anem canviant** les persones i el que per a uns era objectiu primordial, potser no ho sigui per als que es mouen ara dintre del grup.

Alguna vegada us he sentit a dir que "n'esteu cansats". Jo us dic clar i català, que sibé és veritat que a vegades se us han promès coses que no s'han complert, no ho és menys que tots els qui abans de vosaltres han portat a cap tasques socials importants, no se'ls hi ha reconegut fàcilment. Es més, dintre del nostre poble, de tant en tant, brül·la una saba nova, de gent inquieta i il.lusionada en fer quelcom, que lliurant-lo de les obligacions de cada dia, el realitzi com a persona. Qui no recorda les ballades de sardanes dels "tres pincells" o les sessions de teatre que no tenien cap altra fi que divertir o entretenir al nostre poble i ja més cap aquí, la Festa dels vells o la quitxalla organitzada per joves que us han precedit dintre del grup i tot, fet sino amb menys, sí que amb els mateixos mitjans que teniu vosaltres. El que és important és tenir fe en uns mateixos, esperit de grup i ganes de treballar per aconseguir-ho.

Però, el que sí de veritat em fa por és, que no sigui, el que abans esmentat la causa del vostre desànim sino que estiguen incubant aquesta malaltia social tan important que se'n diu "PASSOTISME". Tots sabeu el que vol dir aquesta paraula. Doncs sí, PASSAR, de la feina, dels companys, dels bons modes, dels valors morals, de l'entorn.... Seria molt greu que aquesta malaltia invaís el nostre jovent i és aquesta por el que m'ha fet escriure-us, perquè com a mare que sóc de cinc joves d'El Far o tan sols com a veïna d'aquest poble, em crec amb la obligació moral de posar-vos en guàrdia ja que podria ésser, que pel que és habitual aquest comportament en la societat d'avui el donessiu com a conducta normal i ja sabeu que PASSANT mai farem un poble on es respecti a tothom i on tothom s'hi trobi bé.

Tant de bó, que després de la festa enceteu un nou any amb més il.lusió que aquest que deixem enrera i tots els joves d'El Far, us sentiu obligats i identificats dins el grup perquè rectificar és de savis, Serà llavors quan la gent gran podrem tornar a sentir-nos orgullosos i refiats del nostre jovent, doncs de vosaltres, no sols depen el futur d'un grup, sino el futur del nostre poble.

FELIÇ FESTA MAJOR A TOTHOM

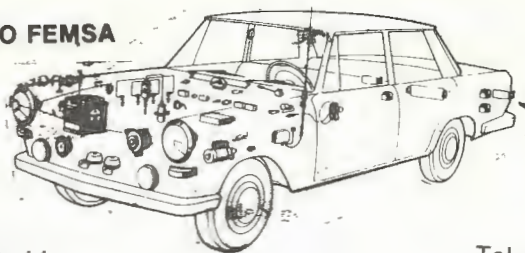
BEN CORDIALMENT

Fina Company

SERVICIO ELÉCTRICO DEL AUTOMÓVIL

JOAQUIN FRIGOLA SERRA

SERVICIO FEMSA

Calle PROGRESO, 11

- Tel. 50 26 47

FIGUERES

Carnisseria ~ Formatgeria
FRANCESC

MORET

carrer Sant Pere, 7 - Telèfon 50.67.15 - FIGUERES

Avinguda Mestral, 4 - Tel. 38.13.42 - EL PORT DE LLANÇÀ

enquesta amb

¿?

el jovent

El present article és en efecte, l'exposició d'una enquesta realitzada entre diferents joves d'El Far d'Empordà. Ara bé, el propòsit d'aquesta enquesta, no ha estat en cap moment el generalitzar ni el conèixer a fons, tots els aspectes de la joventut, ja que això és una tasca molt complexa i fora del nostre abast.

Hem centrat principalment l'enquesta, en la qüestió de les activitats culturals i daltre tipus. Creiem que la vida d'un poble es mesura principalment pel grau d'activitats socials que s'hi realitzen. I naturalment les persones que mouen aquests tipus d'activitats són, engran part els joves.

Tanmateix hi ha una altra qüestió important. A El Far d'Empordà per motius de situació geogràfica, socials i econòmics s'ha donat amb força el fenomen de la immigració, així tenim dues comunitats ben diferenciades: la comunitat catalana o nativa i la castellana o immigrada.

El xoc d'aquestes dues cultures ha portat problemes i certs moments de tensió, doncs als immigrants els hi ha costat adaptar-se a Catalunya, i als catalans acceptar la presència de la comunitat castellana.

Encara que creiem que la integració de les dues cultures s'ha realitzat definitivament, a nivell de carrer i sobretot a nivell d'activitats socials i culturals es nota una certa diferència.

Hem volgut doncs, copsar les opinions dels joves de la comunitat castellana, que la major part d'ells han nascut al poble i són tant alfarrens i catalans com qualsevol nadiu, però que per qüestions circumstancials formen un grup amb característiques pròpies.

S'ha enquestat a joves de 14 a 18 anys dels quals set eren nois i dues, noies.

Només dos d'ells no han contestat a algunes preguntes.

Seguidament oferim l'anàlisi dels resultats obtinguts.

QUESTIONS:

- 1- Què creus que hi falta al nostre poble?
- 2- Què trobes malament del nostre poble?
- 3- T'apuntaries a algun grup social del poble?

RESPOSTES:

1ª pregunta:

"jo crec que hi falta un moviment esportiu"

"hi falta un grup que s'encarregui d'organitzar excursions, festes, teatre i altres activitats"

"un lloc de reunió per a nois i noies"

2ª pregunta:

"les festes ja no són com les d'abans"

"els carrers haurien d'ésser més nets"

"que les festes no siguin organitzades només per quatre, i a nosaltres no ens hi deixin participar"

3ª pregunta:

"si no canvièn les coses, no"

"no, no ens deixarien fer res, i només manden uns quants"

"jo no m'embolico"

"m'agradaria"

"sí, per què no?"

CONCLUSIONS:

Els joves troben a faltar un grup o unes persones que es cuidin específicament d'ells, i els coordinin i aconsellin directament per a fer activitats diverses.

També és important remarcar, que els joves desitgen un lloc propi per reunir-se i estar al seu aire. Podriem dir una mena de casal de joves.

Com es veu les festes realitzades en èpoques anteriors van tenir força èxit entre la joventut, doncs es considera que eren més bones que les actuals.

Naturalment, el problema és que les festes es basen només en el ball, sense completar-se amb altres activitats. Això no és suficient perquè els joves es sentin interessats en elles.

D'altra banda al no disposar d'actes específicament dedicats a ells, entre els joves es fomenta l'opinió de què els organitzadors són persones que els marginen i no els tenen en compte. Caldrà doncs doncs, renovar la manera de fer les festes.

La tercera pregunta fa referència clara al Grup de Joves, que ara per ara és l'únic grup social existent.

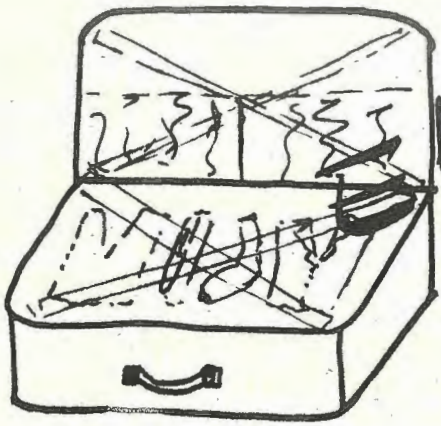
Sembla ésser que el Grup de Joves té actualment una mala imatge entre els joves.

Ara bé, hi ha una situació de dubte, no de negativa total. Seria bo tenir present que hi ha gent amb bona predisposició per integrar-se en grups socials.

Es necessari portar una tasca de sensibilització entre els joves, per tla de demostrar que la seva participació és possible, i que les seves opinions i idees són prou importants per escoltar-les.

Creiem que cap dels problemes exposats pels enquestats, és un problema sense solució.

Cal reservar un espai en el futur Centre cívic per crear un casal de joves. Cal que el Grup de Joves millori la seva imatge davant aquests altres joves, doncs molt bé poden esdevenir-ne futurs membres. I cal finalment, que la comissió encarregada de gestionar el Centre cívic treballi fort per millorar les festes.

de s de Casa que són Fora

Als autors del present article, se'ns va acudir que podriem rendir un petit homenatge, a les persones grans que per diverses circumstàncies són fora del poble. Tot pensant, cosa que no fem gaire mai, vam caure en que podriem fer una petita excursió per anar a veure a en Tano i a la Montserrat Llaó

Decidits, plens de joia i amb docs duros a la butxaca, vam anar a comprar unes flors per fer-los un obsequi.

Rambla de Figueres amunt, arribarem al Hospital, al qual vam entrar per direcció equivocada i després de molt demanar aconseguirem trobar l'habitació 109, on hi havia la Montserrat.

De primer no ens va conèixer, però després es va emocionar molt amb la nostra presència. Quan li vam donar el ram de flors, es va ben atabalar i de passada ens va atabalar a nosaltres de tal manera que vam haver de recórrer a una infermera (perquè col·loqués el ram de flors en un lloc adient.)

La Montserrat Llaó, explicà que a casa seva havia caigut i s'havia trencat la cuixa. Portava ja un més a l'hospital i segons l'infermera li quedaven uns quants dies de convalescència. Xerrant, xerrant ens va dir que la tractaven molt bé, que les noies que l'atenien eren molt simpàtiques i que menjava moltes bledes.

Ens va dir que li sabia molt greu no poder ser a la festa i per això vam quedar que tornariem a visitar-la i li portariem la revista.

També ens assegurà que tenia moltes ganes de tornar a casa seva. Una vegada trobada la sortida vam enfilarnos, dret enllà, la carretera de Banyoles. En arribant al poble del llac, que per cert una mica més i ens hi fiquem de ple vam passar per l'Ajuntament a demanar on vivia en Tano, per que no en teníem ni idea d'on era la residència dels "Desemparados". Una vegada allà vam quedar moixos perquè no eren hores de visita, però una senyora molt amable ens va fer passar i així vam poder veure a en Tano.

En aquells moments estava a la sala de la televisió amb un grup de companys, feient petar la xerrada.

El vam saludar i li donarem la planta que portàvem la qual cosa va ser motiu perquè l'home ens ensenyés el jardí on li feren unes quantes fotos.

En Tano molt animat, amb bona salut i ben grassonet, ens ensenyà tota la residència passant pels menjadors, la zona de les dones, la perruqueria, la parròquia, etc, etc.

Aviat ens despedirem perquè tots els avis havien d'anar a rosari. A la porta vam sentir que tocaven sardanes, i en Tano ens va explicar que era la Festa Major i volia que tant si com no, anèssim a ballar.

Però nosaltres, esgotats i en aquells moments sense gasolina al cotxe i cap duro, vam haver de marxar cap a casa.

Tots dos ens van encomanar que dessitjéssim a tothom una bona Festa Major, i que si algú els volia anar a veure, seria molt ben rebut.

Els Viatjers: Judiht Jofre i Company i
Pere Valent i Carbonell

La Montserrat Llaó
amb el ram de flors.
Observeu com la
nostra intrèpida
redactora dirigia
la operació.

Una altra vegada veiem
a la nostra terrible
redactora, adormida
sobre en Tano, que
l'aguanta sense pro-
blemes.

EL GRUP de JOVES parla:

PROBLEMÀTICA DEL GRUP

EL Grup de Joves és concient de què actualment la seva imatge davant la opinió pública està molt deteriorada.

A alguns membres del grup però, no els satisfà gens la situació actual i el fet de que no es continuin eficaçment les tasques començades ja fa anys pels membres inicials del grup. Per tant s'ha trobat convenient oferir una explicació de perquè s'ha arribat a aquest punt no gens positiu.

Un dels factors principals a tenir amb compte és el fet de què s'ha produït un canvi de mentalitat molt gran en els joves i en general s'ha perdut l'interès per continuar realitzant activitats de cara al poble, inclús l'interès en participar en les tradicions festives. Actualment sembla ésser que els interessos del jovent s'inclinen molt més cap a activitats fora del poble.

Evidentment aquest temps dedicat a l'exterior ha privat que aquests joves, en la majoria dels casos amb voluntat de fer coses i quasi tots integrats en el grup, hagin participat eficaçment en les tasques d'organització de diferents activitats.

La falta d'eficàcia i en molts casos de responsabilitat personal, van provocar un estat de confusió i una llarga sèrie de discussions entre els membres. Amb tot això es va fer molt difícil organitzar adequadament les activitats i finalment sorgí un problema d'ordre intern. Aquest problema era molt difícil de resoldre doncs el Grup de Joves és una entitat oberta, que entota la seva història no ha tencat mai les portes a ningú que tingui ganes de participar en l'organització d'activitats, i exigeix només una certa responsabilitat personal. Així també, no té poder per excloure a ningú, ja que la seva filosofia es basa en una igualtat de tots els membres i en un respecte recíproc.

D'altra banda també ha existit una crisi de motivacions degut a factors externs que encara que sigui un fet normal en aquests tipus d'associacions, ha influït notablement en la marxa del grup.

Malgrat tots els problemes exposats hi ha una ferma voluntat de continuar i per tant ens proposem i ens comprometem a portar una reconstrucció total del grup, ja que ens sabria molt greu que una cosa tant demanada i esperada com és el local es quedés sense activitats per part nostra.

Pròximament discutirem TOTS la nova postura a prendre per arriar més fermament de cara a fer activitats que acompanyin al nou centre.

Serrelleria Construccions Metèl·liques

TALLERS

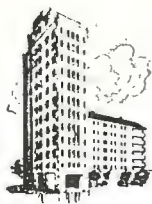
JOSEP PAGES

Carrer de dalt

TF= 50 60 02

EL FAR D'EMPORDÀ

CONSTRUCCIONES

F. MORILLO VEGA, S.A.

Calle Oliva, s/n., 1.º B
Teléfono 50 68 53

EL FAR D'EMPORDA
(Girona)

Puigmal A-5

AMPURIABRAVA

FESTA MAJOR

Programa d'actes

DISSABTE DIA 9 de **NOVEMBRE**

A les 10 de la nit:
BALL PEL CONJUNT
" EL TREN DE LA COSTA "

DIUMENGE DIA 10 de **NOVEMBRE**

A 2/4 d'11 del matí:
OFICI SOLEMNE AMB ACOMPANYAMENT
D'ORQUESTA.
SEGUIDAMENT UNA SARDANA , VERMUT.

A les 5 de la tarda
SARDANES I GRAN BALL DE FI DE FEST

TOTS ELS ACTES A CARREG DE L'ORQUESTA
" MARIMBA "

ORGANITZA L'AJUNTAMENT D'EL FAR

EL FAR

D'EMPORDÀ

Vius aferrat dalt del turó que sura
damunt la mar en calma dels conreus
i en immòbil, alada singladura
travesses l'Empordà que tens als peus.

En cap escull inesperat t'encalles
en mar i cel domines tots els blaus;
veus Emporion, la de les tres muralles,
Fortià de la reina, els dos palaus.

Castelló, la del pont de set arcades
i magna catedral, que el poeta unguí
relligant els sonets i les balades
amb les cintes del vers alexandrí.

El Pirineu, que l'urc dels vens concita
i bolca neu als flancs del Canigó,
la muntanya del Món que posa fita
entre Empordà i Garrotxa. L'horitzó

Enllà dels aiguamoixos i les closes
on l'herba té desvaris de perfum
i l'esmolada falç del golf de Roses
que sega escumes i agarbera llum.

Far d'Empordà que estrenes cada dia
l'alba i a la nit en casta nuditat,
ni la ciutat et guanya en gallardia
vivint com vius, per sobre la ciutat.

MONTSERRAT VAYREDA.

Del llibre Els Pòbles de l'Empordà.

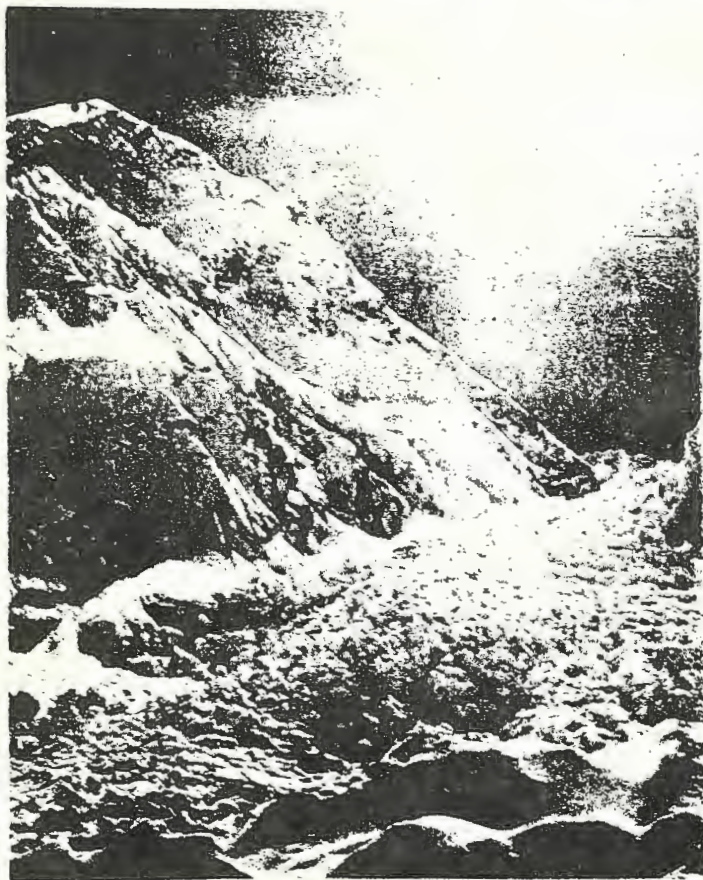
- PRESAGI -

No hi ha pas molt, segons notícies que comentava l'home del temps i fent cas d'anomalies que s'observaven en la naturalesa, presagiant un hivern anormal, deia dons, que en ple mes de setembre, quan aquí ens rostem de calor, els pagesos de Suïssa declaraven que les aus migratòries ja eren totes fora i que això era senyal d'un hivern rigurós. Tambè deia que els esquirols havien apilotat més quantitat de nous que de costum per passar l'hivern, tota vegada que en aquells indrets llindant amb Alemanya hi ha molts de noguers i és el seu aliment preferit.

Com a cosa pot ser encare més curiosa, afegi que els gossos de la Vall d'Aran restaven amb molt de pèl i aqueixa anormalitat, als veïns d'aquelles valls també els hi demostrava cruesa en el proper hivern.

Dons deixeu-me parlar d'un hivern qualsevol, amb una salvetat: així com cada volta que he posat el meu gra de sorra en la confecció d'aqueixa revista, ho he fet mitjançant la llengua, el primer mot de la qual aprenghèrem de la nostra mare, en aquesta ocasió, voldré fer-ho amb la que tants anys anant a l'escola en tocà aprendre.

el invierno

El frio ya ha aparecido
y el buen tiempo ha terminado
el bien estar pues se ha ido
porque el invierno ha llegado.

Que triste el vivir en esa estación
última en cerrar cada año,
como si de un solo y fuerte tirón
se llevase el póstrer desengaño

El sol disminuye de temperatura
como si a él también el frio
no lo tratase con buena cordura
pues parece que ha perdido su brio.

Los árboles con su aspecto triste
acaban de desolar el paisaje
ya que la naturaleza se viste
con lo peor de su ropaje.

Acurrucados algunos pajaritos
preservándose de la intempérie
aguarden del sol algunos rayitos
que no descienden ya en serie.

Cuando las escarchas aparecen
con su nivea blancura
los mismos hombres se estremecen
y andan con menos soltura.

Copos de nieve que descendiendo
a la tierra se van deslizando
u al suelo casi cubriendo
con su blancura tapizando.

Ruge el viento huracanado
como si en la faz de la tierra
no hayan aún terminado
los estertores de cierta guerra.

Ura ya sea lloviznando
ora cayendo agua a raudales
el invierno va ajustando
así sus cuentas cabales.

Aparecen desolados los paisajes
árboles desnudos completamente
desiertos casi todos los parajes
y fríos están completamente.

Nubes que al sol cubriendo
a la tierra van privando
de los rayos que descendiendo
a ratos la van calentando

Y transcurren así los días
sin que el sol se vislumbre
noches cruentas y frías
se suceden según costumbre.

Sobre la superficie del agua
flota el cielo con cierto espesor
esperando como hierro en la fragua
para ablandarse, un poco de calor.

Casi se vive de tal suerte
que los días con su monotonía
presagian la cierta muerte
que aparecerá algún día.

Disminuye la gente de estatura
encorvándose ligeramente
como si la pequeña altura
no sintiese el frío vivamente

De la leña el chisporroteo
que bueno poderse arrimar
y lo que produce es que creo
en un sabroso bienestar.

De noche bien cobijados
al invierno se hace frente
de día un tanto abrigados
se soporta más buenamente.

Dichosos los que al hogar
pueden sin miedo acercarse
y el invierno así pasar
sin del frío casi acordarse

Si un plebiscito hubiera
para el invierno sacar
¿quien en contra no fuera
yendo con alegría a votar?

Oh! que aplastante sería
e inmensa la derrota
pues toda una mayoría
se congratula en tal nota

Y la última estación
sería así suprimida
al menos que por compasión
en adelante fuese menos sufrida

Pero estas son vanas ilusiones
que a la mente nos acuden
y paradójicas comparaciones
que no creo nada muden.

De inviernos han existido
e inviernos así existiran
siempre ha sido temido
y en adelante le temerán

Pasaran las generaciones
y el invierno triunfante
azotará a las naciones
como en cualquier instante

Guardarse lo que se pueda
del invierno hay que hacer
ya que siempre se queda
y los hombres han de perecer.

El Far D'Empordà novembre 1985

PERE COLL

"EL TABACO"

El fumar el "tabaco", és un vici
molt fàcil d'agafar,
però si l'has de deixar,
has de fer un gran sacrifici.

Es comença fent la broma
entre amics i amigues,
això els fa ser més grans i atrevits,
sense pensar que serà una droga.

Un dia, un per celebrar un casament,
demà un altre perquè és festa,
dos o tres abans del vespre,
i així el vici es fa permanent.

Al "tabaco" ens anem acostumant,
a poc a poc i de xic en xic,
fent d'aquell vici tan petit,
un de molt gros.

Dons si voleu creure un consell
i aquest mal costum evitar,
només us puc recomanar
que no comenceu amb ell.

No porta cap aliment al cos,
ni tampoc cap vitamina,
només la gran nicotina,
tant si és negre com si és ros.

Tots els metges en general
consideren el "tabaco" dolent,
tant per l'home flac com pel valent,
els perjudica i fa mal.

Tota la nicotina que s'empassa el fuma
tapa els bronquis i pulmons,
te'ls fa malbé, i ja no són bons
per poder respirar.

Es un "vereno" que no té mida,
i que va matant poc a poc,
t'ataca al cor
i et quita molts anys de vida.

Mireu si és gran aquest vici,
que jo en sóc perjudicat,
ja em té tan castigat
que em portarà al precipici.

Us aconsello que no feu com jo,
de deixa'l quan ja ha fet mal,
llavors quasi no val
perquè ja t'ha cremat de debó.

Per això aquest home d'El Far
amb tot bon cor i sentit,
voldria que el "tabaco" maleït,
no el comencéssiu a fumar.

Jaume Roviras

per Benjami Marcé

És el temps que em sobra per viure
que em fa pensar
i visc enmig d'esperances
i ploro a cada segon perdut
i crec en un demà
sense raons per plorar
i entre tants pensaments
se me'n va el temps
i he de tornar a pensar.

És el temps que hem falta per viure
que em fa tremolar
i visc enmig d'anyorances
i ric amb cada segon passat
i crec en un ahir
per creure en un demà
i entre tants sofriments
se me'n va el temps
i jo torno a tremolar.

És el temps que jo he perdut
que em fa solitari
i visc enmig del nou món
i ploro quan em sento sol
i crec en un amor
que em faci creure en tots
i entre tants impediments
se me'n va el temps
sense poder estimar.

És el temps que jo he guanyat
que em fa cridar
i visc enmig de petons
i ric en cada segon viscut
i crec en un amic
que em faci sentir feliç
i entre tants sentiments
se me'n va el temps
cansat de somiar.

És el temps que ha de passar
que em fa estimar
i visc enmig d'esperances
i visc enmig d'anyorances
i visc enmig del meu món
i visc enmig de petons
i ploro i ric a cada segon
i crec en tothom
i entre tants experiments
se me'n anirà el temps
content d'haver viscut.

l S m l
o c P o
p o
M i
ñ E a s
q T n m
k L d
ñ E t a
s s A e
V i e
h E N
M n t g v
r s E o
4 S x l

L'ADHESIÓ A LA CEE I L'AGRICULTURA

INTRODUCCIÓ

L'entrada del estat espanyol a la Comunitat Económica Europea, s'ha de considerar un fet hitòric i de gran importància pel futur.

Ara bé, aquesta adhesió no s'ha fet sense ser discutida i criticada per amples sectors de la societat. Especialment discutida ha estat la part del tractat referent a l'agricultura, que ja des de sempre havia passat per ser l'obstacle més important per la integració a la C.E.E.

Molta gent considera perjudicial l'actual tractat, per l'agricultura espanyola, i molts pagesos han arribat a posar en dubte que la adhesió fos interessant.

Aquest pessimisme esmentat, i el fet de que l'agricultura sigui un dels sectors econòmics més importants a Catalunya, i base fonamental de la vida a El Far d'Empordà; m'han fet pensar que seria interessant realitzar un petit anàlisi del impacte que tindrà sobre l'agricultura, l'adhesió a la C.E.E.

En aquest anàlisi, tractarem d'esbrinar quins problemes i avantatges tindran tres sectors agrícoles, que són majoritaris al nostre poble, i al reste del Empordà, que són: Els cereals, la producció lletera i el sector porquí.

Tanmateix, abans de parlar específicament d'aquests temes, s'ha de contestar una qüestió fonamental.

VAL LA PENA INTEGRAR-SE A LA C.E.E.?

El funcionament de la C.E.E. respecte al sector agrícola es regeix per un conjunt de lleis i reglamentacions, conegudes pel nom de Política Agrícola Comuna (P.A.C.).

Actualment aquesta política passa per una situació força delicada, i s'ha començat a plantejar un procés de canvi que afectarà profundament als països comunitaris.

El problema de fons de la P.A.C. és que amenaça amb esgotar els recursos presupostaris de que disposa la C.E.E., degut a que a Europa, al llarg dels últims anys s'estan produint uns enormes volums de productes excedentaris.

El FEOGA, que és el Fons Europeu d'Orientació i Garantia Agrícola i efectua totes les intervencions i compres de garantia necessàries, s'ha emportat des de 1981 el 80% del pressupost total de la Comunitat, i encara que aquesta xifra ha minvat als anys 1983 i 1984, hi ha una situació de perill de sobrepassar el pressupost, i convertir la C.E.E. en deficitària.

Es doncs, lògic, preguntar-se, i més encara tenir en compte que la nostra adhesió complicarà la situació, si és un bon negoci formar part d'una, diguem-ne societat, que pateix greus problemes.

Tanmateix, l'adhesió d'Espanya, era un fet ineludible, si es volia participar de ple en el desenvolupament econòmic europeu.

Per altra banda, i donat l'enorme potencial agrícola de l'estat espanyol, recordem només per exemple que en terrenys de cultiu intensiu posseïm el 80% del total de superfície de la C.E.E.; es natural que la Comunitat imposés condicions rígides i dures.

No cal oblidar que el procés d'adhesió ha estat una negociació de dues parts, interessades en arribar a un mateix objectiu, l'ampliació de la C.E.E., però que defenien els seus propis interessos i intentaven treure el màxim benefici.

De manera general, l'integració a la Comunitat, es pot interpretar positivament, doncs hi ha altres sectors econòmics que no són tant sensibles com l'agrícola, i que surten clarament beneficiats.

La part bona i positiva de l'adhesió, per l'agricultura, està en els dos aspectes següents:

.- Es produiran una sèrie de canvis en les condicions de l'explotació agrícola, que a la llarga seran molt profitosos.

Es preveu l'aplicació de noves i millorades tècniques, una reorientació més racional dels cultius, i en resum l'agricultura es veurà obligada a modernitzar-se, qüestió que s'havia sempre ajornat, per un motiu o altre.

.- La nostra presència a la C.E.E., en uns moments de canvis importants en la P.A.C., ens permetrà discutir en condicions d'igualtat, totes les decisions que ens afectin.

Cal dir que la Comunitat ha proposat mesures molt dures per solventar els seus problemes, tals com baixar els preus de certs productes, reorganitzar radicalment els cultius i explotacions etc

Inclús en certes zones s'ha intentat de fer plegar als pagesos, a base de pagar per que no produeixin més llet.

El poder negociar polítiques draconianes com aquestes, al mateix nivell de força que el reste de països, és el contrapés positiu a tots els problemes que poden presentar-se.

CEREALS

SITUACIO GENERAL

A la taula adjunta es mostren les produccions de l'Estat Espanyol i de la C.E.E. en productes vegetals.

Com es pot veure la C.E.E. produeix deu vegades més cereals que Espanya, sobretot degut a les grans produccions de França, Anglaterra i Itàlia.

En altres productes, com la fruita, verdura, oleaginoses i vi la situació és més favorable.

En la segona taula podem observar el grau d'aprovisionament de la C.E.E. i l'Estat Espanyol en productes vegetals.

La situació és força satisfactòria en el capítol de cereals, encara que en el blat de moro presentem un nivell d'aprovisionament molt baix.

GRADÓ DE APROVISIONAMIENTO EN % (Producción/Consumo interior)				PRINCIPALES PRODUCCIONES (Miles de Tm) 1982			
Productos vegetales (1)	España	C.E.E.	España/ C.E.E. %	Productos vegetales	España	C.E.E.	España/ C.E.E. %
Cereales (sin arroz)	81,2	103	78,8	Cereales totales (sin arroz)	12.741,8	130.465,0	9,77
Maiz	32,9	66	49,8	Azúcar	1.438,8	13.936,0	8,21
Patatas	98,6	101	97,6	Patatas	5.221,8	34.176,0	15,28
Azúcar	96,5	124	77,8	Verduras	7.438,8	28.670,0	25,95
Vegetales frescos	118,1	100	118,1	Frutas	7.661,2	22.665,0	33,80
Frutas frescas (sin agrios)	111,6	83	134,5	Oleaginosas	676,5	2.695,0	25,10
				Vino (1.000 HI)	37.432,5	140.574,0	26,63

ADHESIO

PRODUCTES

- Blat tou i dur.
- Ordi.
- Civada.
- Sègol.
- Blat de moro.
- Sorgo.
- Farines de blat i ordi.

PREUS

Les campanyes de cereals a la Comunitat van de de l'1 d'agost fins el 31 de juliol, excepte en el blat dur, (1 juliol-30 Juny).

Es fixa un sistema de preus d'intervenció, que és el següent:

- Preu d'intervenció únic comú per blat tou, ordi, civada, sorgo i blat de moro.
- Preu únic pel blat dur.
- Preu de referència per el blat de panificar.
- Preus indicatius per a: blat tou i dur, ordi, civada, sorgo i blat de moro.

La major part dels preus oficials de l'Estat Espanyol són més baixos que els comunitaris, encara que la diferència és petita, entre un 5% i un 10%, excepte per el blat dur on la diferència arriba al 62%.

Quan la diferència sigui menor al 3%, els preus comunitaris s'aplicaran directament, si és més gran, s'aproximarà el preu al llarg dels set anys de transició.

Per cobrir les diferències de preu, els productes espanyols es beneficiaran d'uns montants compensatoris, que aniran disminuint amb els anys, fins a la seva anul·lació en el moment en que els preus estiguin a nivell dels de la C.E.E.

INTERVENCIONS

La C.E.E. ferà compres de garantia a partides homogènies de cereals d'un tonelatge mínim de 80 tones. Per el blat dur el mínim és de 10 tones.

No hi ha límits a les quantitats a comprar, excepte per el blat per panificar, el qual en cada campanya se li fixaran els preus i les quantitats màximes de compra.

AJUDES

La C.E.E. dóna una ajuda econòmica per hectàrea al blat dur en aquelles zones on aquesta explotació representa una part important de la producció agrícola.

Es donen restitucions de protecció a la producció en el mercat de fècules i glucoses, perquè arribin a la indústria a un preu inferior al del comunitari i en conseqüència rebaixin els costos industrials.

INTERCANVIS

En la C.E.E. estan previstos uns topes de producció de cereals.

Si el volum de les tres últimes campanyes sobrepassa aquests topes es baixa el preu en un 1%.

Amb l'entrada espanyola, el tope de producció augmenta en 15 milions de tones.

S'establiran en els primers quatre anys les quantitats d'importació espanyola de cereals. Al 1.986 aquesta quantitat màxima és de 175.000 tones. Això experimentarà un augment d'un 15% cada any posterior.

Després s'utilitzarà un altre sistema, basat en la realització de plans anuals d'aprovisionament del mercat espanyol.

AMB TERCERS PAÏSOS

Eixisteix el sistema de "prélevements", que és una quantitat pagada en la duana que compensa la diferència entre el preu base de la C.E.E. i un preu més baix del mercat mundial, quan Espanya realitzi importacions dels tercers països.

Quan s'exporta a tercers països, hi ha la restitució que ajuda a fer el preu més competitiu en el mercat mundial.

Per el blat tou panificable, que és un producte sensible en l'agrari espanyol, s'establiran restriccions a la importació. L'any 1.986 només es podran importar 173.000 tones.

PORQUÍ

SITUACIO GENERAL

El sector porquí a Catalunya, és un dels sectors agrícoles més importants tant en quantitat de caps, com a nivell d'estructures i explotacions.

En la gràfica adjunta, es pot veure que Catalunya és la comunitat autònoma que més bestiar porquí concentra, amb un percentatge del 28,5% del total.

Catalunya posseix també un alt nombre d'explotacions de producció, que representen un 24% del total, el que vol dir que quasi tot el bestiar porquí existent s'explota en règim de granjes agropecuàries.

La organització empresarial de les explotacions és molt diversa, i va del sistema d'integració vertical fins als sistemes de cycle tancat de ùnica o varies explotacions. De totes maneres el sistema majoritari a Catalunya és la integració vertical.

ADHESIÓ

PRODUCTES

La O.C.M. (Organització Comú de Mercats), compren els següents productes:

- Porcs vius.
- Carn de porc fresca, refrigerada i congelada.
- Despulles de porc.
- Carn i despulles.
- Cansalada, gras i altres.
- Embotits i altres preparats.

PREUS

A cada campanya es fixarà un preu de base o nivell desitjable, al que es preten que es cotitzi el porc.

La cotització real del preu del porc es denomina preu de mercat.

A la taula següent es pot veure l'evolució dels preus en els últims anys.

Els preus de base s'aplicarà a Espanya del moment de l'adhesió.

PREUS DE LA CARN DE PORQUÍ

(Ptes./Kg. canal li)

Països	1980	1981	1982	1983	1984*
Bèlgica	137	156	185	196	207
Dinamarca	124	146	164	189	217
Alemanya	124	145	167	180	185
França	137	156	188	208	212
Irlanda	125	148	165	189	192
Itàlia	158	162	185	217	229
Luxemburg	155	172	204	220	219
Holanda	122	142	162	188	194
Regne Unit	126	150	161	179	205
Mitjana CEE (9)	135	153	177	196	206
Grècia	-	176	195	245	250
Espanya	118	136	168	183	186

* Mitjana gener-novembre (xifres CEE)

Quan el preu del mercat es situi sota el nivell del preu de base es posaran en marxa una sèrie de financeracions d'emmagatzematge privat en períodes de temps variables a càrrec del FEOPA.

En el cas espanyol i degut a l'existència de peste porcina africana, es decretaran mesures per una compra en règim de garantia. Aquestes compres es feren entre el 78 i el 92% del preu de base que per a la campanya 1.985-1.988 és de 2.033 ECU/ Tm., o sigui unes 260 pts/Kg.

COMERC

Està completament lliberalitzat, excepte en dos aspecte.

INTERCANVIS AMB LA CEE.

La CEE pot limitar l'exportació de la carn de porc cap a l'estat espanyol, per un plaç breu de temps; quan hi hagi un volum massa gran de carn emmagatzemada provinent de les compres de garantia.

Aquesta limitació només es realitzarà en el període 1986/90, que és l'acordat per erradicar la P.P.A.

Si es fan importacions, existeix una protecció arancelaria (L'anomenat prélèvement), que situa automàticament la carn de porc a un preu superior a la cotització mitja de la Comunitat.

A més, en cas necessari es poden restringir les quantitats de la importació, durant deu anys.

Si es fan exportacions a tercers països, es poden aconseguir les anomenades restitucions de l'exportació, que són ajudes econòmiques que es concedeixen a fi de presentar uns preus competitius en el mercat mundial.

Tanmateix, tots aquests sistemes de protecció no funcionaran fins que no s'erradiqui la P.P.A.

MUNTANTS

Els muntants compensatoris d'adhesió, serveixen per ajustar els valors de les mercaderies a les fronteres i duanes.

El valor d'aquest muntant compensatori, es basa en els costos de producció de la alimentació animal, o sigui la quantitat de cereals i pinsos necessària per produir un quilògram de carn de porc.

Aquest muntant compensatori que pagaran els productes comunitaris que entrin al estat espanyol, no s'aplicarà fins l'any 1990, utilitzen-se un altre sistema de muntants compensatoris.

Els muntants, es reduiran progressivament cada any i s'anul·laran al seté any d'integració.

Tot aixó, més un factor correctiu, que té en compte la diferència de productivitat entre l'estat espanyol i la CEE, fa que els països comunitaris no gaudixin d'excessives avantatges en les seves exportacions cap a Espanya.

Perruqueries

Juanmiquel

Carrer Nou. 44
telèfon 50 16 22

**JUANMIQUEL
JUNIOR**

Juanmiquel - 3

Pujada al castell. 15
telèfon 50 81 77

Figueres

Construccions metàliques

**Francesc
Valent**

reparació de vehicles

C/Centre, 1

TF- 50 60 05

EL FAR D'EMPORDA

PUNTS BASICS EN LA LLUITA CONTRA LA P.P.A.

INTRODUCCIÓ

La CEE ha donat un termini de 4 anys, per tal que durant aquest període s'eradiqui d'Espanya la P.P.A. Passat aquest temps, tant si hi ha peste com si no, s'anul.laran els muntants compensatoris i no es podrà posar cap limitació a l'entrada d'animals cars o productes porcins.

Com que l'estat espanyol no pot exportar mentre existeixi la peste porcina, no cal dir que si no s'eradica la P.P.A., les conseqüències pel sector seran greus.

Els principals punts per la lluita contra la P.P.A. s'exposen seguidament:

1. Inscripció de granges

Es bàsic conèixer el cens real i la localització de cada una de les explotacions.

Totes les explotacions no registrades, s'han d'inscriure en les Seccions Territorials de Sanitat Animal. Aquesta inscripció també afecta a les explotacions denominades familiars (amb menys de 5 reproductors o 25 porcs d'engreix).

2. Identificació dels animals

En la lluita contra la P.P.A. cal poder saber sempre amb certesa l'origen de cadascun dels animals. Per aixó, s'ha establert la obligació de que tot el bestiar porquí porti unes marques d'origen.

Aquestes marques tatuades, han de portar tres números que indicaran el municipi, i dos lletres que indicaran l'explotació.

Cal afegir tres punts entre els números i les lletres per mostrar que els animals tenen com origen

una explotació situada a Catalunya.

3. Documentació sanitària

A principis d'octubre es començarà a utilitzar per al bestiar porquí un nou model de documentació sanitària. Aquesta servirà per que el ramader hi faci les sol.lituds de trasllat, fen constar les dades dels animals, hi tingui responsabilitat en la veracitat de les dades declarades.

L'inspector veterinari només podrà concedir el permís de sortida dels animals en el cas en que al municipi no hi hagi cap cas de P.P.A.

El conductor del vehicle que trasllada el bestiar, serà també corresponsable de realitzar el viatge correcte fins a la destinació que figura en la documentació.

5mm

1	2	3
:	A	A

5mm

4. Llibre d'Explotació Ramadera

Un nou canvi, ha estat la substitució de l'antiga "Cartilla Ramadera" pel "Llibre d'Explotació Ramadera".

Aquest llibre té una finalitat semblant a la "Cartilla", però s'hi han afegit uns fulls en els quals s'anotarà qualsevol incidència que passi en l'explotació (vacunacions, tractaments diversos).

L'inspector veterinari podrà demanar aquest llibre per omplir la documentació sanitària que hem esmentat anteriorment.

La sol·licitud del "Llibre d'Explotació Ramadera", es fa al veterinari titular, i una vegada consignades les dades que es demanen el mateix veterinari signarà el llibre i donarà el número de "Mostra Oficial" que hauran de portar tots els porcs que circulin tant per vida com per destí al escorxador.

5. Control serològic dels reproductors

El control serològic dels reproductors es basa en l'anàlisi als Laboratoris de Sanitat Animal del sèrum de mostres de sang extretes individualment als reproductors, per determinar si tenen anticossos en front del virus de la P.P.A.

Si dona resultat positiu, vol dir que aquests animals són portadors de la malaltia, i cal sacrificar-los obligatòriament per privar de que puguin edifondre la malaltia.

Hi ha una posterior indemnització sempre i quan s'hagin complert les normes legals.

6. Ajuts per a millores sanitàries a les explotacions porcines

Es tracta de millorar les condicions sanitàries de les Explotacions Porcines. Per això la Direcció General del Medi Rural pot subvencionar fins al 30% de les inversions per promoure millores d'infraestructura sanitària i equipament de les explotacions, a nivell individual o col·lectiu.

Les millores objecte de subvenció són:

- . Tancament de granjes.
- . Guals sanitaris.
- . Equips de desinfecció, desinsecció i desratització.
- . Adequació d'instal·lacions per eliminació de fems i pinsos.
- . Llatzarets.
- . Modificació d'instal·lacions per possibilitar millors neteges
- . En general, qualsevol mesura que es consideri necessària.

A nivell municipal poden ser objecte de subvencions la realització d'obres que facilitin l'eliminació higiènica de fems, pinsos i cadàvers.

Sector Lleter

situació general

Comparativament amb la CEE, el sector lleter espanyol es troba en un estadi inferior de desenvolupament.

A la taula adjunta, que mostra les quantitats de productes animals obtingudes a l'estat espanyol, es pot observar com la producció resulta molt deficitària respecte a la CEE.

La producció de llet a Espanya es concentra al nord de la península i especialment a la Cornisa Cantàbrica que és una zona molt apta, en condicions naturals, per la producció de llet.

Les estructures productives del sector tenen un marge considerable per la millora, doncs el rendiment de la producció de llet és molt petit respecte a la CEE.

La raó d'aquest baix rendiment està en la reduïda dimensió de les explotacions, la manca de modernització, les deficiències de la selecció genètica, a la sanitat, l'alimentació etc. etc.

A més existeixen unes grans diferències en els sistemes d'aplicació de preus i en tota la reglamentació del sector lleter.

La regulació del mercat lleter espanyol es feia fins ara mitjançant un sistema de fixació de preus absolutament diferent dels de la CEE. A més, la protecció exterior s'executava amb un règim d'importació, que venia marcat pel conjunt del comerç estatal. O sigui que només podia importar el FORPPA quan li semblava convenient.

El mercat de la llet estava determinat per una reglamentació provinent de les centrals lleteres, reglamentació que difícilment serà compatible amb la organització de comunitat de la CEE.

A Catalunya la producció de llet representa només un 7,5% del total de l'estat espanyol, però té un pes econòmic molt considerable. Per exemple, a la província de Girona la producció de llet és una activitat econòmica de molta transcendència.

Els rendiments de producció de llet són superiors a les mitjanes del estat espanyol, doncs l'estructura de les explotacions és més bona, hi ha una millor selecció genètica i la producció està destinada principalment a l'indústria.

Malgrat tot, en front de la CEE, el sector lleter català, ha d'evolucionar molt. Ha de reduir el nombre d'explotacions, augmentar-ne el volum, insistir en les millores tècniques i genètiques i en resum racionalitzar considerablement les explotacions.

Productos animales

Leche	6.693,5	108.145,0	6,19
Mantequilla	23,3*	2.051,0	1,14
Queso	117,7*	3.612,0	3,26
Huevos (cascarones totales)	683,3	4.256,0	16,05

* Datos de 1981.

En conjunt, es veu un sector lleter espanyol poc desenvolupat i deficitari en la producció de llet.

Aquesta situació, fa que el sector sigui molt sensible a la integració a la CEE, ja que els països comunitaris amb l'entrada d'Espanya, compten vendre bona part dels seus excedents lactaris als mercats espanyols. Aquesta pretensió és fàcil d'aconseguir, doncs els productes i preus comunitaris resulten altament competitius en els nostres mercats.

La imposició per part de la CEE, de l'exportació cap a Espanya de 200.000 tones de llet comunitària, és el punt més contestat per els productors de llet espanyols, doncs consideren aquesta xifra com a ruïnosa per el sector espanyol.

Sembla però, que no hi ha altre camí que lluitar amb totes les forces, per resistir aquest problema i d'altres, que ens generarà la integració a la CEE.

---

adhesió

productes

- Llet i nata fresques.
- Llet i nata, conservades, concentrades o ensucrades.
- Mantega.
- Formatges.
- Preparacions de lacti per la fabricació de pinsos.
- Lactoses i xarops de lactoses.

preus

Per les campanyes de la llet, que van des del 1 d'abril, fins al 31 de Març, es fixen una sèrie de preus.

.- Preu Indicatiu. És el preu a que es paga tota la llet venguda pels productors.

.- Es fixa un contingut d'un 3,7% de matèries greixoses a la llet.

El preu per la campanya 1985/86, serà de 27,84 ECU/100 Kg., o sigui 36 pessetes/litre.

.- Preus de llindar. Que s'establiran per uns productes tipus, i es fixaran per valorar les importacions realitzades de tercers països, de manera que els preus d'importació es situin a un nivell igual al dels preus indicatius.

.- Preus d'intervenció. Valors de la intervenció realitzada per els següents productes:

Mantega

Llet desnatada en pols

Formatges italians de dos tipus.

.- Compres de garantia. Que es feren per la llet desnatada i la mantega. Són permanents i sense limitacions de volum.

1 S'ha de considerar que els preus dels productes lactis a l'estat espanyol, són superiors als corresponents comunitaris.

Aquests preus espanyols quedaran invariables, fins que siguin abastats pels comunitaris.

producció

Cada país membre de la Comunitat té fixada una quota de producció de llet per vendre a les indústries o directament als ramaders. Excepcions d'aquesta norma són Itàlia i Irlanda que per les seves característiques especials, dependència quasi total de la llet pobre desenvolupament, tenen unes quotes més elevades.

Per Espanya la producció fixada ha estat de 5.400.000 tones en total, 4.650.000 per la indústria i 750.000 per la venda directa.

En aquest punt hi ha hagut una forta discussió, doncs la proposta espanyola, que finalment no va ser acceptada, fixava la quota de producció en 700.000.000 tones, per motiu de la situació deficitària del sector lleter, i per la poca fiabilitat de les estadístiques de que es disposava.

Tanmateix, es va aconseguir la creació d'una clàusula que permetrà revisar i elevar la quota acordada, si es demostra que la producció espanyola de la campanya 1986/87 sobrepassa les xifres emprades per fixar la quota actual.

comerc

AMB LA COMUNITAT

Al llarg dels quatre primers anys de l'adhesió, s'estableixen unes quantitats objectiu per la importació espanyola de llet mantega i formatge.

Per l'any 1986, les importacions tindran el volum ja esmentat de 200.000 tones, que aniran augmentant proporcionalment.

A partir del cinqué any, aquest sistema serà substituït per un altre basat en els plans anuals de producció i aprovisionament del mercat espanyol. Amb aquest sistema serà possible interrompre les importacions, en el cas de que creïn fortes perturbacions al sector lleter espanyol.

Es fixarà un muntant compensatori d'adhesió, amb un import igual a la diferència de preus existents entre la Comunitat i Espanya. Aquest muntat serà abonat en duana, pels exportadors comunitaris.

Aquests muntants desapareixeran progressivament en els set anys de duració del període de transició.

AMB PAISOS TERCERS.

Hi haurà un règim de "prélèvements" a la importació, que han de ser pagats pels productes lactis importats de tercers països.

Aquests prélèvements, seran de valor igual a la diferència entre els preus de llindar imposats per la Comunitat, i el preu més favorable del mercat mundial.

També es poden aplicar les restitucions a l'exportació, que s'abonen a les exportacions de productes lactis, que faci un país de la Comunitat cap a un tercer país.

Un altre element de protecció, es la possibilitat d'aplicar restriccions quantitatives, a aquells productes que les tinguin aplicades a la Comunitat.

corresponsabilitat

Amb aquest sistema que només funciona en el sector lacti, els ramaders participen en les despeses originades pel propi sector en el si de la CEE, i abonan un percentatge sobre el preu indicatiu per les quantitats entregades a l'indústria. Aquest percentatge ha variat del 0,5% al 2,5% segons les campanyes.

Espanya té el dret de no pagar aquesta tasa de corresponsabilitat si es tracta de zones productores de llet molt desfavoregudes, o de zones de muntanya, o de explotacions de petita producció.

ajudes

Ajudes per els següents productes:

- . Llet desnatada per l'alimentació animal.
- . Llet per la fabricació de caseïna.
- . Llet en pols per la nutrició animal.
- . Mantega per pastisseria i geladeria.
- . Mantega per les Forces Armades i institucions benèfiques.

Finançament del emmagatzemament privat a:

- . Mantega i nata.
- . Llet desnatada en pols.
- . Formatges italians.
- . Formatges de vaca conservables.
- . Formatges d'ovella de més de 6 mesos de maduració.

mercat comú, PUNT

DE VISTA D'UN RAMADER

Se m'ha preguntat moltes vegades sobre la perspectiva del sector lleter de cara a l'entrada al Mercat Comú, i jo sempre dic que no vull ser ni optimista, ni pessimista, sino realista.

No vull ser optimista, perquè, la manera com s'han portat les negociacions, demostren ven clar que ens han venut a cap preu i això farà que ens haguem d'estrènyer encara més el cinturó i que el temps de transició (quatre anys) serà decisiu per a moltes empreses familiars agràries.

Per què això? Doncs sobretot perquè no estem agrupats, aquí tants caps tants barrets i així no es va enlloc. Quan en la resta d'Europa el 80% de la producció lletera està en mans dels pagesos aquí no n'hi ha ni el 10%. Això vol dir que seran les empreses lleteres (multinationals, si ho voleu així) les que negociaran els preus la qual cosa comporta que estarem en desventatge econòmic amb la resta d'Europa ja que aquestes empreses són les que decidiran, no tan sols el preu, sino que s'emportaran cap a casa seva, el valor afegit de la comercialització i seran els que manaran en el mercat consumidor.

Fa molt temps que havíem d'haver pres consciència que som nosaltres els amos de la llet. Ara encara que volguéssim rectificar, ja és massa tard.

Aquesta manca d'agrupament, portarà altres problemes, com per exemple que durant els quatre anys d'adaptació a la C.E.E. no es podrà participar en les comissions de treballs, per manca de sindicats o organitzacions fortes reconegudes. Això vol dir que estarem en mans de les comissions dels altres països (aquestes comissions decideixen la política de preus, el fons de compensació social, les quotes de reducció, les demores en l'aplicació del IVA, etc)

Ni vull tampoc ésser pessimista perquè penso que per fi es reconeixarà l'esforç que hem fet molts ramaders, de cara a la millora de la nostra explotació. Això ens ha suposat unes despeses econòmiques, que de vegades han fet trontollar la nostra empresa, i que sino hagués estat l'esperit de superació i la confiança en què les coses canviarien hauríem dessistit. Quan entrem al Mercat Comú el pagament del preu de la llet serà en base a la qualitat, a la sanitat i a la higiene, essent els seus factors bases el greix i la proteïna i no com fins ara que es feia per densitat.

Penso que qui logri superar aquest quatre anys, es podrà beneficiar de les ajudes, com el fons de compensació social i d'altres que el Mercat Comú estableix i que ja abans he esmentat, i que per fi es podrà planificar el sector de la llet d'acord amb unes bases més sòlides que les que hem tingut fins ara.

Dies enrera van venir uns ramaders de la regió del Jura Francès i preguntant-me quins eren els meus objectius els hi vaig dir: que donat que el nostre país encara n'és deficitari, el primer és fer el màxim de llet i de la mateixa qualitat que ells i segon no deixar entrar cap litre de llet, que no fent-nos falta, podés perjudicar el nostre mercat. Donant-me la mà, aquell pagès em va dir "Ah! c'est juste". L'home ja va veure que la cosa anava de broma, però no obstant això, si que el superrar-nos i agrupar-nos tots els ramaders, ha d'ésser objectiu primordial i inaplaçable de cara a la propera entrada a la Comunitat Econòmica Europea.

JOSEP JOFRE i HERAS
Membre de la Unió de Pagesos i
President de l'Associació Gironina de Grups Lleters.

---

cooperatives

Actualment, en la Comunitat Econòmica Europea existeixen unes 40.000 cooperatives agràries, que com empreses comercials i de serveis als agricultors permeten, en primer lloc, aprovisionar a les explotacions agrícoles en més del 50% de mitjans necessaris per la producció.

En segon lloc, recullen, transformen i comercialitzen més del 60% dels productes agraris, i finalment garanteixen als seus associats un servei de prestacions de tot tipus.

Així, els 10 milions d'agricultors agrupats en cooperatives, contribueixen decisivament al manteniment i desenvolupament de les regions rurals i la seva població.

Un organisme del que sentiran a parlar sovint, els pagesos catalans i espanyols, serà el "Comité General de la Cooperació Agrícola de la CEE" (COCEGA). Aquest organisme té una tasca essencial i de gran importància, doncs influeix en les polítiques agrícoles elaborades per la CEE, que estiguin relacionades amb qualsevol punt del sector cooperatiu.

Es a través d'aquest organisme, que les cooperatives poden exposar les seves opinions i fer sentir el seu pes.

Fa ja molt temps, que a Europa no s'entén l'agricultura sense les cooperatives agràries. Com tantes vegades s'ha comentat "No hi ha agricultura europea sense cooperatives".

EMPORDA I CEE

A manera de conclusió del monogràfic sobre l'agricultura i l'adhesió a la CEE, s'exposen seguidament uns comentaris extrets d'una conversació mantinguda amb Artur Capdevila i Feliu, Director Provincial del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació.

El tema que s'estava tractant era els efectes que produiría la integració a la CEE en un sector agrícola específic, com és l'agri empordanés.

. PROBLEMES GENERALS DE L'AGRICULTURA EMPORDANESA.

" L'entrada a la CEE, produirà a la agricultura empordanesa els mateixos efectes que en el conjunt de l'agricultura catalana. Per tant els problemes seran semblants.

Els paràmetres generals són molt clars; els productes excedentaris a la CEE, com és el cas de la llet, feren una forta competència als productes espanyols, que hauran de fer un esforç considerable per rentabilitzar-se al màxim. Crec que aquests productes, amb les corresponents explotacions tindran un creixement vertical, o sigui en qualitat, però no horitzontal, en quantitats.

En canvi, els productes dels quals la CEE és deficitària, com ara el sector boví, tenen un futur d'expansió quantitativa notable."

. SECTOR PORQUI

"Una vegada eradicada la P.P.A., el sector porquí empordanés, estarà en una posició d'igualtat amb la CEE. Els preus dels cereals estaran estabilitzats a la CEE, i crec que amb una adequada modernització de les explotacions, es podran explotar els porcs en les mateixes condicions que al reste d'Europa.

Aquest tipus d'explotació, sembla que tindrà menys problemes que altres sectors, com és ara el de la llet, que és força conflictiu."

. REORGANITZACIO I REORIENTACIO D'EXPLORACIONS

"Es evident que s'hauran de reorientar i reorganitzar determinats tipus d'explotació; i naturalment modernitzar les existents.

També cal cercar formes d'aprofitar tots els recursos que poseeix l'Empordà i la província de Girona.

A nivell d'idea, es interessant el tema de les explotacions extensives de ramaderia. A Girona tenim grans àrees de pasturatge a la muntanya, que actualment estan infrautilitzades.

Una explotació agrícola interessant, pot ser el blat de moro, doncs és una explotació amb despeses de producció moderades, i que té uns preus finals estables i de considerable quantia.

. FUTUR DE LES EXPLORACIONS FAMILIARS

" A l'Empordà existeix un elevat nombre d'explotacions familiars, i s'ha parlat de que moltes haurien de desaparèixer.

Crec que la desaparició d'explotacions no serà excessiva, doncs cal tenir en compte que ja sense la integració a la CEE, hi havia un nombre d'explotacions de poc futur, com és el cas de les portades per gent gran. Crec que les explotacions familiars que aconseguixin rentabilitzar les seves produccions, continuaran endavant."

**sabates
especials
per a**

Plantilles ortopèdiques (home, dona, nen)

SERVEI DE REPARACIÓ

SABATES A MIDA

c/ RUTLLA, 33
OLIVA, 31

FIGUERES

Telèfon 50 54 29

---

agricultura

SAIGA

ramaderia

aplicacions hidràuliques

Carrer de la Creu, 8
Tel. 21.43.02
GIRONA

Ctra. N-II Km. 720,1
Tels. 47.64.10 - 47.64.09
FORNELLS DE LA SELVA

Carrer Vilallonga, 9
Tel. 50.13.15
Carrer Mar, 5
Tel. 50.40.58
FIGUERES

curiositats

curiositats

curiositats

La Unió Soviètica té el rècord de persones de major edat. En una petita república soviètica dita Azarbaldzhan, que té poc més de sis mil. Milions d'habitants, 1.200 persones superen els 100 anys. A més quasi la totalitat tenen molt bona salut i llegeixen sense ulleres i senten a la perfecció. Es clar que allà no hi arriben ni les discoteques ni la pantalla de televisió.

Al 1983 es varen cometre un total de 19.308 assassinats als Estats Units. Proporcionalment un cada 27 minuts. La xifra suposa però, una davallada respecte al any anterior. Les estadístiques indiquen que al 1984 els nord-americans varen patir una violació cada 7 minuts i un robament cada 63 segons

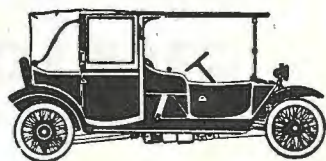

Més de la meitat de la població espanyola consumeix diàriament begudes alcohòliques. El consum per part dels homes, es quatre vegades superior al de les dones. La zona nord de la península concentra la major part de la demanda d'aquestes begudes. El vi és el gran protagonista amb un 55 % del total, segit per els brandis i licors amb un 23% i la cervesa amb un 22%. Un 57% consumeix alcohol habitualment i un 12% l'ingereix en quantitats excessives.

Un recent estudi ha posat de manifest que les espanyoles es queden en estat cada vegada més joves. En el mateix s'indica que ha augmentat el percentatge de dones que queden en estat entre els 13 i els 17 anys, representant un 3% del total de dones embarassades.

Per contraposició, el 95% de les adolescents sueques que es queden en estat, aborten.

**taller mecánico
eudald ferrés**

reparación de Automóviles

carretera de la escala - teléfono 52 53 72
(a 6 kms. de figueres)

ciurana
(girona)

Carrer Colom, 57

Telèfon 50.60.72

EL FAR D'EMPORDA

COMERCIAL

Pedro Bahi Pagès

DISTRIBUIDOR **zeltia agraria, s. a.**

Agroquímica i jardineria

Carrer Nou, 125

tf. 50 42 86

figueres

EL TEATRE i LA RÀDIO A EL FAR.

Teatre? Ràdio? A El Far? ... Què diuen aquests ara?.

Sí, Aquestes són les preguntes que provocarà pot ser en força gent, el títol d'aquest reportatge.

Però tot és cert. I de manera quasi desconeguda, un grup de persones joves d'El Far, han dedicat bona part del seu temps a realitzar teatre i ràdio.

Rafel Santos, el seu germà José Santos i en Carles Abril, formen el nucli bàsic d'una mena d'organització, que amb l'ajud esporàdic d'altres joves, realitza aquesta mena d'activitats.

Pot ser en aquest moment ja recordeu en els germans Santos explicant acudits en una de les festes de la Vellesa que es van realitzar al poble. O tal vegada, les representacions teatrals donades des d'un remolc de la plaça, el dia de la Festa.

Però sense més introducció anem a conèixer més a fons la història d'aquest grup de gent, i ...

...PARLEM DE TEATRE

.-COM VAU COMENÇAR EN EL TEATRE?

Vam començar en el col·legi a fer coses amb les mestres i després ja vam començar a sortir en públic arrant de les festes Majors.

Els nostres començos van ser molt casuals ja que vam dir que volíem actuar en públics, però sense creure-ho gaire i al ser acceptada la nostra proposta vam agafar-ho més seriosament.

.-A QUE ATRIBUIU EL FET QUE AL POBLE LA VOSTRA TASCA NO SIGUI GAIRA CONEGUDA?

La veritat és que al ser joves (15-16 anys) i com que la gent del poble ens coneix, no ens fa gaire cas i no s'agafa seriament el nostre treball. Això no vol dir que el poble no ens doni cap atenció, perquè és ben cert que moltes vegades ens han vingut a veure actuar. El que volem dir però, és que ens agradaria deixar de ser considerats la "mainada que fa teatre"

En d'altres pobles la gent ha quedat sorpresa, i ha dit que era molt interessant que gent com nosaltres féssim teatre.

.-SEMBLA DONCS QUE COM ES DIU, NO HEU ESTAT PROFETES A CASA VOSTRA. A QUINS POBLES HEU ACTUAT?

Doncs a Albanyà, Vilabertran, i Vilanova de la Muga.

.-COM ACONSEGUIEU ELS ,DIGUEM-NE, CONTRACTES?

Bé, nosaltres vam consultar un anuari de festes majors de la zona, i quan es celebrava la festa major, trucavem a la comissió corresponent i oferíem els nostres serveis.

.-EL TEMA DEL TRANSPORT, VESTITS, ESCENARI ETC. COM EL SOLUCIO-NAVEU?

El nostre tipus de teatre no necessita grans escenaris ni muntatges tècnics molt complicats. Generalment amb un equip de veus i uns quants accessoris ho podem fer tot.

El transport el feiem amb la Teresa Coll que ens portava a tot arreu i que també es cuidava del vestuari. Voldríem aprofitar l'ocasió per dir que ens va ajudar molt i que sense ella no hauríem fet tantes coses.

.-SUPOSO QUE TINDRIEU DESPESES. US PAGAVEN PER ACTUAR?

No, no. Nosaltres actuem més aviat per afició i no cobravem ni feiem pagar cap mena d'entrada. Com a màxim passavem el barret per pagar les despeses de gasolina.

Ara bé, si ens paguen o ens fan obsequis, no diem mai que no...

.-QUIN TIPUS DE TEATRE FEU?

Fem sempre un teatre d'humor; està compostat per diferents "gags" No són històries llargues sino petites historietes per divertir a la gent. Nosaltres mateixos ens posem el guió i pensem els acudits. Ens inspirem en coses que veiem o sentim, i de vegades agafem històries ja fetes, transiormant-ies al nostre gust.

.-I NO US AGRADARIA FER TEATRE MES DRAMATIC O INCLUS D'ALTRES AUTORS?

Sí, no estaria maiament. El que passa és que actualment estem en una etapa molt humorística i tot el que intentem fer en plan dramàtic acaba convertint-se en una cosa a'umor.

A nosaltres ens agrada molt veure que el públic es diverteix i s'ho passa bé amb nosaltres. Es una cosa que ens anima molt.

Ara bé com que volem fer coses a un nivell ja més professional i més seriós no ens desagradaria interpretar obres de diferents autors.

.-QUINS SON ELS PROBLEMES MES IMPORTANTS QUE TENIU PER DESENVOLUPAR EL VOSTRE TEATRE?

Principalment el que no disposem del suport d'una persona més gran que nosaltres, ja que moltes vegades no se'ns fa gaire cas degut a la nostra edat.

A nivell tècnic ens caldria un bon equip de veus, perquè sempre hem tingut problemes de so i en el nostre tipus de teatre és molt important que es senti el que diem.

Els vestits, maquillatges i decorats no ho considerem tan important.

El que també ens agradaria és ser més gent, ja que en les nostres obres hem d'interpretar molts de personatges diferents, i al repartir-ho només entre tres tenimuna feinada de boix. S'ha de tenir en compte que procurem enllaçar ràpidament els "gags" perquè si no el públic s'aburriria.

.-I ELS VOSTRES PROXIMS PROJECTES?

Bé, ara fa força temps que no actuem, des de Nadal de 1984, però volem tornar a fer teatre pròximament. Pot ser aquest hivern o a començaments de l'any que ve.

.-PODRIEU FINALMENT EXPLICAR ALGUNA ANECDOTA QUE US HAGUI PASSAT?

Ens recordem que quan vam anar a Albanya, els músics que tenien ens van prendre l'escenari, i al final vam haver d'improvisar un espai enuna mena de portal d'una casa i representar allà l'obra. També a aquí a El Far vam organitzar un bon "sarao", ja que quan feiem un festival amb el col·legi, vam dir que vindria la TV al poble. Tota la gent es va esverar i inclús l'Alcalde es va presentar ben mudat convençut de què venia la TV. Vam riure molt i per cert que hi va haver molta gent aquell dia.

...TAMBE DE LA RADIO

.-COM VAU FICAR-VOS EN EL PROJECTE DE FER RADIO A EL FAR?*

Bé, en principi només era una idea, però en una ocasió en què vam fer una obra de teatre ens van sobrar unes quantes pesetes i ràpidament les vam invertir en comprar una emissora de ràdio.

.-PODEU EXPLICAR LES CARACTERISTIQUES TECNIQUES DE LA RADIO?

Nosaltres emitim en FM, en el 108. Cobrim tota la àrea d'El Far i per ara només estem en antena els dissabtes de 11 a 2 del matí. Disposem de la petite emissora que hem esmentat, d'un aparell per barrejar i modular veus i música i de "cassettes" que són de propietat particular i que fem servir per posar música i grabar coses.

.-QUIN TIPUS DE PROGRAMA FEU?

Fins ara el que hem fet ha estat bàsicament un programa musical, però el que voldriem és fer una programació més completa amb informació general d'esports, activitats i coses que passen al poble i també fer entrevistes o difundir missatges de l'Ajuntament o de qui sigui. En resum, ser una emissora de servei al poble. Aprofitem l'ocasió per dir que tot el que vulgui col.laborar serà benvingut.

.-VEIEU UN FUTUR A AQUESTA EXPERIENCIA DE LA RADIO?

Nosaltres ens hi hem gastat calers de la butxaca, però ens hi hem divertit molt.

Amb una petita ajuda tècnica i amb el suport d'una persona més gran creiem que la ràdio a El Far d'Empordà, es podria tirar endavant i funcionar molt bé.

.-ON ESTA SITUADA LA VOSTRA EMISSORA ?

En un principien les nostres cases particulars, però l'ajuntament ens va cedir una habitació del col.legi, a la classe dels petits i emitim des d'allà.

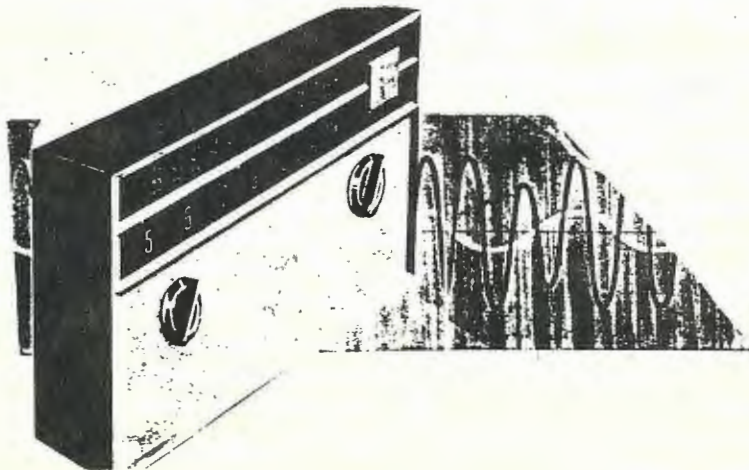
.-QUINS PROBLEMES O CARENCIES TENIU?

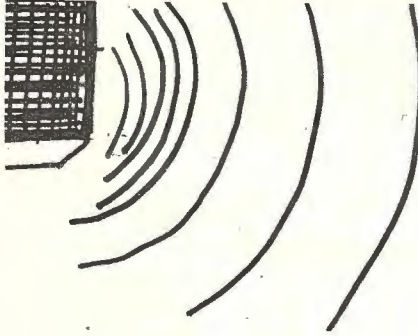
El nostre problema és fonamentalment tèvnic. L'emissora de què d disposem és molt poca cosa, i si no fos per en Josep Teixidor que ens l'arregla sovint, no podríem treballar gaire.

Això de no tenir un equip bó ens posa nerviosos, doncs tenom ganes de treballar però l'equip ens fa la ppanyeta.

Creiem que amb un equip tèvnic petit però decent, fariem moltes coses. També ens iaria ialta alguna persona més, que volgués col.laborar.

..... I ENS DESPEDIM. !FINS UNA ALTRA!

RÀDIO - 85

El divendres dia 12 d'abril de 1985 en el diari "Los Sitios" deia...

LES EMISSORES "ILEGALS" NO HAN DE TANCAR, SINO NORMALITZAR-SE

Aquesta notícia explicava que en les comarques gironines, cinc emissores de ràdio de les dites "ilegals", havien rebut per via administrativa multes i un avís formal perquè d'una vegada, legalitzessin la seva actual situació.

Aquestes emissores que havien estat multades i apercebudes de tantament, van ésser montades sense fer la reserva de freqüència a les ones. L'ordre fou donat per la Direcció General de Mitjans de Comunicació de Madrid a la Direcció Provincial de Correos i Telecomunicacions de Girona i aquesta a les emissores. Això no ha passat tant sols a Girona sino a tot Espanya.

El mal muntatge d'algunes emissores fa que es produeixin interferències i hi haguin invasions. Es molt fàcil muntar una emissora, però després s'ha de conservar. Algunes estan mal muntades amb aparells senzills, això dona llos al constant desplaçament del dial i després es posa a sobra d'altres emissores. D'aquí surt el problema.

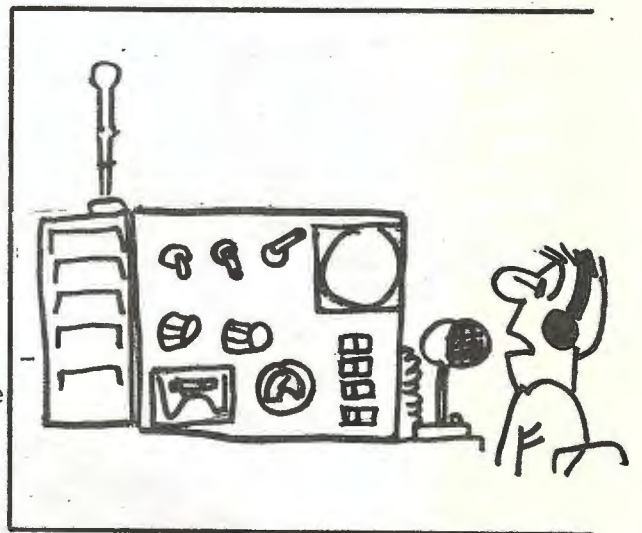
Moltes emissores de F.M. que actualment funcionen a les nostres comarques estan força ben estructurades tècnicament, sobre tot les més conegudes, no així les més petites i econòmicament pobres; els aparells solen ser de poca qualitat i això és el que causa les invasions de freqüència, perquè es desplaça el dial degut a canvis bruscos de temperatura o a la variació de voltatge del corrent elèctric. Llavors es posen unes al damunt de les altres i no passa res mentre la emissora interferida és ilegal, però quan es toca una legal les coses ja canvien.

Un grup d'emissores legals demanen la legalització dins les possibilitats tècniques i professionals i sol·liciten el respecte de les dites municipals, d'entitats culturals, recreatives, esportives, i de formació professional ...

Això si demanen el tancament de les clandestines, és a dir de les que han estat muntades per quatre persones per a divertir-se ells mateixos.

Ràdio-85 de El Far D'Empordà és una emissora pobra, amb pocs recursos, i de molt poca potència. Té com a màxim 2Km. de potència d'emissió, és a dir només per al poble; el que és veritat però, és que estem dins les anomenades "ilegals", però no molestem a cap més altra emissora, i a més a més som una emissora municipal, d'entitat cultural i recreativa, per el que no fem mal a ningú, al contrari fem un servei al poble. Ràdio-85 emitarà d'aquí a pocs mesos, amb emissions regulars,

ESperem doncs que tots ens apoyeu
Mercès.

peus de porc amb escamarlans

INGREDIENTS: per a sis persones:
sis peus de porc, 24 escamarlans mitjans, tres cebes, una
tomate madura, 10 dents d'all, julivert, sis llesques de pa fines, 12 ametlles
torrades.

PREPARACIÓ: Es renten els peus i es posen a bullir amb una fulla de
llorer i una ceba.

En una cassola s'hi posa oli i es freguixen les llesques de pa, els
alls, les ametlles i el julivert.

Una vegada fregit, es trinxa tot, al morter, i es guarda a part.

En el mateix oli, es freguixen la ceba tallada fina, els alls i el ju-
livert. Quan ja es tot sofregit s'hi afegeix la tomate i es deixa fregir
una mica.

S'enfarinen els peus, es freguixen i es van passant amb la salsa,
juntament amb els escamarlans. S'hi afegeix una mica de brou i aigua fins
a cobrir-ho tot, deixant-ho bullir quinze minuts a foc lent.

Una vegada passat aquests temps s'hi afegeix la picada i es deixa
bullir cinc minuts més.

Cal servir-los calents i en la cassola.

Esperança Jofre

INGREDIENTS: 1 ànec, 1 kg de naps, cebes, un pols de
sal i pebre, tomates.

PREPARACIÓ: S'agafa l'ànec i es talla a trossos pe-
tits, una vegada sigui tallat es posa a la cassola i
es fa sofregit i rossejar. Una vegada sigui ros es treu
de la cassola i del mateix suc es fa un bon sofregit de
seba i tomate. Es bullen els naps i s'hi afegeix un
pols de pebre.

Una vegada tinguem tot a punt s'agafa l'ànec i es posa
junt amb els naps i el suc del sofregit.

Si es vol s'hi pot afegir una oïcada. Quan sigui ben cuit
ja ho podeu menjar, PERÒ cuidado que crema.

Lola Argelés i Avats

ànec

amb

haps

coca de poma

INGREDIENTS: 1 vas (tamany iogurt) de llet, 1 vas (t.i) d'oli, 2 vas-
sos (t.i) de sucre, 3 vasos (t.i) de farina, un pols de sal, 2 llimo-
nes ratllades (només la pela), 1 paquet de llevat royal, crema cata-
lana, 1/2 kg de pomes.

PREPARACIÓ: Es posen tots els ingredients en un recipient.
Muntar les clares dels ous a punt de neu i tot junt es barre-
ja amb la batidora fins que quedi una pasta ben fina.

Es posa en una plàta untada en mantega uns 2,5 cm. de
pasta.

Es prepara la crema catalana i amb compte es posa una
capa molt fina de crema a sobre la pasta i sobre la
crema la poma tallada fina.

Es posa al forn a coure durant uns 30 minuts.

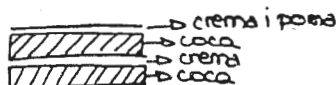
Quan esta cuita s'agafa la coca que ha de tenir

per anar bé uns 3,5 ó 4 cm. d'alt i es parteix per

la meitat s'hi posa una altra capa de crema es

torna a posar el troc de coca a sobre i es dei-
xa refredar.

Quan es freda... A menjar!

Esther Jofre

codony

INGREDIENTS: per 1 litre
de codonyac quatre o cinc

codonys, sucre, nou noscada,
dos canons de canyella.

PREPARACIÓ: Es renten els co-
donys ben nets, i es ratllen amb
pela, una vegada ratllats s'han

d'espremer amb un drap, es deixen
dues hores amb repòs dintre d'una
ampolla de vidre i si posa una unça
de sucre. Llavors es barreja i quan
s'haqi fos el sucre si posen dos canons
de canyella, 3/4 parts de nou noscada, es
tapa però no hermèticament, i es deixa re-
posar quinze dies.

Toneta Casellas

Receptes recollides per la
Lourdes Ferrés.

G
A
S
T
R
O
N
O
M
I
A

*«Bon pa, bon vi,
bona taula i bona brasa,
és senyal de bona casa»*

OBERT DE 8 a 12

DIUMUNGES I FESTIUS

TOT EL DIA

(Tancat el Dimarts)

BAR - RESTAURANT - GRILL

**PA AMB TOMATA I PERNIL
CUINA CASOLANA - CARN A LA BRASA
«PLATILLOS» DE L'EMPORDÀ**

CA L'HEREU

Carrer Pau Casals, 6 - EL FAR D'EMPORDA

GINJAUME

&

QUINTANA

&

CASADEMONT

TREBALLS D'ENSILATGE EN GENERAL

transport i condicionament

Mas Garriga

EL FAR D'EMPORDA

TF 563133

EL

TREBALL

Què és el treball?

La Gran Enciclopèdia Catalana el defineix com un "esforç sostingut", o bé "activitat conscient de l'home orientada a obtenir els béns o mitjans per a satisfer les seves necessitats, transformant la natura que l'envolta".

Però jo crec que es poden dir moltes coses més, atès que la concepció del treball és molt subjectiva, i a més pot ésser tractada de molts aspectes (jurídic, econòmic, sociològic, moral, físic, etc..)

Accepto que consisteix en una activitat que implica un esforç físic que pot ésser manual o mental, però crec que no necessàriament ha d'estar adreçat a la producció de riquesa material. Com exemple podriem posar el d'un atleta aficionat, que està treballant el seu cos, amb l'exercici físic i sense cap interès lucratiu.

Des de l'aspecte moral, què és el treball?: un "bé de Déu", o. un càstig?. Fixeu-vos que generalment, quan hom parla de treball, la primera idea que se'ns associa és la d'una tasca penosa, i desgraciadament en alguns casos ho és. Però per altra banda, en els temps actuals, de crisi econòmica, d'atur laboral, hem de dir que és ben afortunat qui pot gaudir d'un treball, per la íntima relació que té aquest amb la capacitat econòmica. Per a poder viure es necessiten diners, i aquests, fora en casos excepcionals i privilegiats, només s'obténen amb el treball.

Hi ha tres maneres de considerar el treball, segons l'estat d'ànim i moral de cadascú:

1.- Pessimista: El considera com una obligació, una cadena que l'engata a una situació desagradable que no pot evitar (una mena de treballs forçats).

2.- Realista: Atès que és una activitat obligada i a voltes penosa (punt negatiu), intenta de fer-la com és agradable possible, a fi d'obtenir-ne el major profit (punt positiu).

3.- Optimista.- Es un gran invent que només dóna beneficis, especialment si el fan els altres per un.

Segons el paper que t'ha tocat jugar en aquesta vida, pots estar en qualsevulla de les tres possibilitats.

Diuen que el treball "dignifica l'home"; bé, això si el fa a gust. En aquest cas és positiu i omple de satisfacció el nostre esperit, perquè hom veu l'utilitat del que fa. Hi ha treballs, doncs, que enriqueixen, especialment els qui permeten la creativitat o la relació amb altres persones, però difícilment serà enriquidora una tasca mecànica en que l'obrer sigui tan sols una peça més d'una gran màquina, sense possibilitat de fer res per iniciativa pròpia. Aquesta seria per contra una tasca deshumanitzadora.

Molta gent somnia en treure una travessa o la loteria, per a tenir diners i no haver de treballar mai més. Els qui tenen més dret a pensar així són els menys afortunats en el lloc de treball. Però crec que encara sense la motivació econòmica és positiva i necessària la pràctica d'un treball per a mantenir en exercici el cos i per a ocupar el temps. El lleure sense ocupacions ni objectius sovint condueix a situacions d'avorriment i a la recerca

de sensacions que moltes vegades provoquen la destrucció de la persona.

Les proves les teniu en els casos tan freqüents avui, de persones que ténen l'aspecte econòmic solucionat i cauen en el parany de la drogadicció l'alcoholisme, terrorisme o suïcidi, perquè no saben què fer i estan fastiguejats perquè no tenen cap ocupació. El mateix passa des d'una altra vertent amb els obrers desocupats, que intenten evadir-se així dels problemes socio-econòmics.

A continuació us vull fer uns jocs de paraules, que si els mediteu bé, venen a representar la pluralitat de concepcions del treball, segons cada persona:

N'hi ha que només treballen per viure

N'hi ha que només viuen per treballar

Certament que de bell antuvi sembla que el nombre de persones que es troben en el primer cas ha d'ésser molt més elevat. Però també n'hi ha encara del segon (potser en fase recessiva). Gent que fan del treball una obsessió; no paren mai, ni diumenges, ni festes, ni Nadals. Fora del treball res no té sentit per a ells. Per aquestes contrades en diem "alarbs", perquè són molt minoritaris, i com sempre passa, les minories son mal vistes arreu. En canvi jo crec que aquesta gent se sent bé interiorment, perquè ho fan a gust i perquè volen.

N'hi ha que viuen sense treballar

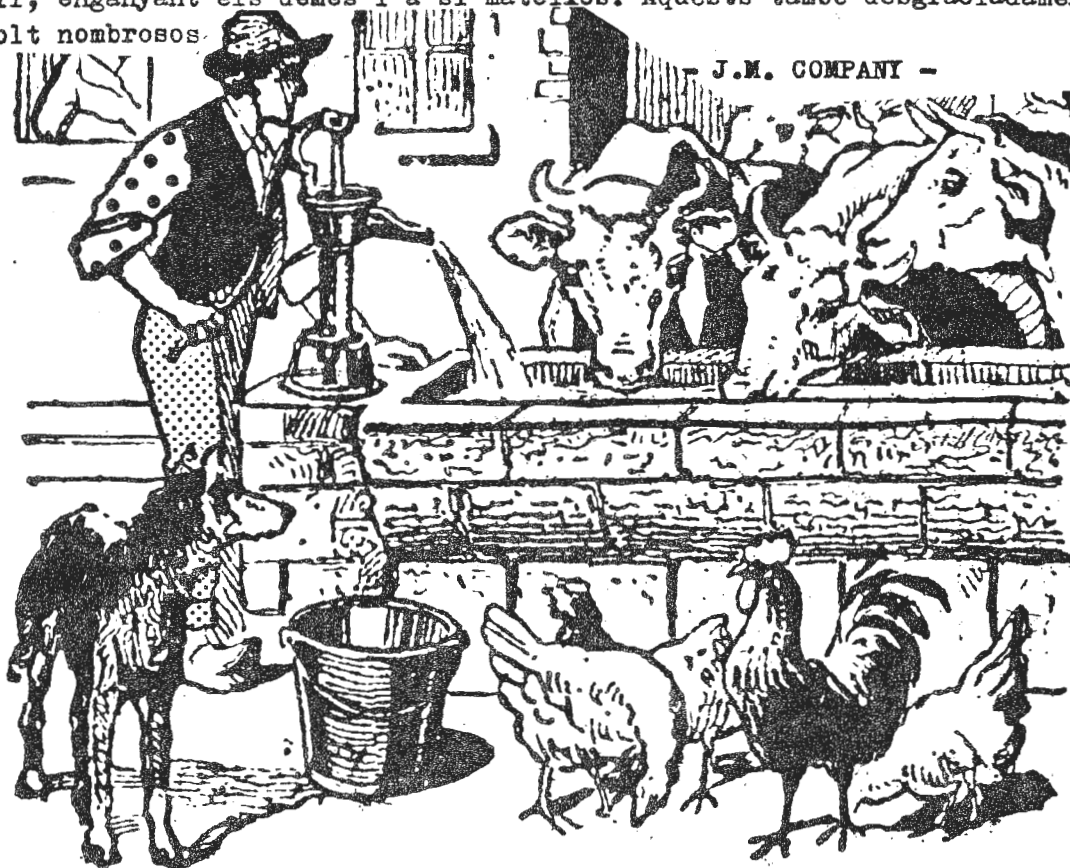
N'hi ha que treballen sense viure

També hi ha gent que sense necessitat de treballar tónen l'aspecte econòmic de la visa solucionat, però com he dit abans, moltes vegades tampoc saben viure la vida. Per altra part, hi ha gent que la necessitat econòmica els obliga a treballar i treballar, sense deixar-los disfrutar de la vida.

N'hi ha que treballen jugant

N'hi ha que juguen treballant

En el primer cas ens referiríem als professionals del joc, mentre que en el segon vull representar aquells qui no es prenen seriosament el seu treball, enganyant els demés i a si mateixos. Aquests també desgraciadament són molt nombrosos.

Pinzellades de vida-video-cançó catalanes

No us espanteu xatos, que les pincelades que llegireu tot seguit, no són perilloses ni són res, per no ser, només són lletres de cançons.

Són pincelades que per si mateixes no estan connectades, però que donen una idea de conjunt, encara que no es sàpiga de quin conjunt. O sigui com una obra pictòrica moderna.

I si hi ha quelcom en aquest relat que us recordi la realitat, penseu que es una pura coincidència.

EL MISTERIOS AUTOR

... Vet aquí una vegada que hi havia un país tant petit tan petit que n'hi deien ..... Catalunya. País de comarques i país de guaita "com-marca" i "com-casca" quan vol ell, aixèrit i trempat sembla una doncella nua, que si fos pescador cridaria les noies, robaria les llurs cors i en faria fanals per aprendren de nous.

Habitants que siguent fills de les estrelles tenen a les seves mares com a sostre i a llurs cosins com a boscos. Demà del cel plourà sans, el vent ho porta cridant. Ja són aquí monstres de carn amb cucs de ferro. Vert et vull vert, que quan més vert més país farem.

La televisió que ofega les paraules i banys en un mar brut quan venen les vacances, treball embrutidor, tabac de vuit pessetes en un país sense revolucions, ni convulsions, però que la llibertat, fraternitat, i la igualtat conviuen amb un sembla mentida que en el seu ventre nasquès la vida.

Homes pràctics, executius de pel·lícula, pendents del telèfon i amb ambicions de música rock sideral i una de dos o m'enporto aquesta dona o ens ho monten si surt nen i Montserrat si surt nena.

L'infinitat tot d'un cop i el silenci absolut, amb l'olor del cos ferit pels anys s'escapen buscant la llum d'un sol que ha d'haver-hi a prop de casa, hem d'oblidar les nits de rabia i de feblesa hem d'oblidar el pensar que sempre ens toca perdre, saben que ha esdevingut poeta la misèria i que la gent que venen de matinada no volen gaire res de bó.

Amb tots els petits vicis adults ens consideren i com qui deixa ploure anem pasan pels límits de mes de tres edats, a les edats que te el St. Pare i que encare te de dormir amb condó per si la "Santa Sede". Et creus miserable que el temps ja no existeix.

Guaitem l'absurd de l'obscuritat, mullemnos amb insultant frequencia i cara i mans al vent deixem-nos emportar per les folies de la dansa mes bella que es fa a casa o es compra feta a la pastisseria. Que ja ho diu el poema, i apretan-nos ben fort les mans tormen a dir-nos ja han pujat la gasolina. Verdaderament aquesta gent no perden l'oportunitat de ballar a la plaça, rocks, mentre toquen sardanes i tocar els pebrots sempre que poden.

Historia certa de set cels plens de joia i de felicitat, benvinguts paseu paseu i veureu com per importancia i per mala llet, OTAN ni tan poc, qui s'aixeca segur d'apar pel carrer cobert amb la raó.

Quina panxa mes rodona te madame, l'espurneig que em fareix l'ull son els seus pits quan s'inclinen, l'home amb la recança oberta mira el llit amb palidessa per no haber tingut aquesta nit un cos per a la brega.

Gent que fuma, gent que beu, gent que prou feines si sap on és i perque i és, plena de seny, que quan arriba la seva tardor recorden quan tenien quinze anys, que sols fa pocs mesos que van deixar, contents de la seva vida tan deserta, viure, morir pot esser somniar, amants i amors, tipics i atipics. Que gran es ser viu i viure a l'última hora, una menys a Canaries.

Els agents de la central d'intel.ligencia del cel (C.I.C.) cuiden de tots noslatres i de les nostres coses mes arrelades com puguin ser les tradicions, costums, arbres i caixes d'estalvis de cèntims que encara ens hem de guanyar, a mes de donar-nos un president directament proporcional a les dimensions fisiques del territori del pais.

Pais de boires, pais de pluges, pais on la vida i la mort, el fer, el desfer, l'Absurd, l'infinit i l'amor i troben el seu amant preferit quan surt el sol en el moment mes feliç de tots.

Crisol de cultures, magatzem d'aturats i d'antigues tradicions, de joves postures, de temps nous de temps salvatjes, de records d'altres terres germanes, de records de l'Alhambra, de si m'heu de fer callar que sigui ara.

Ara que el vent ne remuga per les vinyes verdes vora el mar, tot passen l'amor per entre les barques, somnio quan ve la nit que se m'emporta una fada que em fa dir: no es això companys, jo m'estimo mes el cotxe metalitzat i la coca-cola sense gas.

Tot ve de la grandesa i les servituts del esser humà, però el que hem d'entendre es que som irrepetibles, genuins i fills d'un univers que ens contempla i ja que tant l'hi ha costat de fer-nos tenim l'obligació i el dret de ser feliços i de fer als altres feliços, que aixi funcionar "puta mare", "tone quai" les fàbriques de niços, que son la base de l'economia catalana.

Lletres de cançons de: J. M. Serrat, Ramon Muntaner, Lluís Llach, Sisa, Raimon, Los Ilegales, Ovidi Montllar, Luis Eduardo Aute, Manzanita, Maria del Mar Bonet i Joan Baez.

daniel lanao

Voyager 1 i 2

Els planetes que formen el Sistema Solar sempre han preocupat a l'home com elements extraordinaris que giren entorn del Sol, despertant la nostra curiositat.

La nostra vida es desenvolupa sobre la Terra i aquesta forma part insignificant de la Via Làctea que es mou dins l'Univers a gran velocitat.

Es ben lògic i natural que tinguem un gran interès en conèixer tot el que està al voltant nostra per capí tot allò que ens crida tant l'atenció i participar de les seves maravelles. Per això s'han creat aquests grans centres d'investigació que de tant en tant ens donen a conèixer algun fet extraordinari. En ple segle XX amb un gran esforç de tots els investigadors i científics s'ha arribat a un nivell tal que ha permès resultats de primera qualitat.

Com a fet més destacat citarem l'enviament a l'espai de les sondes VOYAGER 1 i 2 cap a l'exploració dels nou planetes que ens envolten. Des de l'agost de 1977 aquestes sondes han enriquit els nostres coneixements obtenint fotografies dels planetes i dels seus satèl·lits, amb una tècnica refinada de forma i contingut.

El Voyager 1 ha explorat Júpiter i Saturn i ara segueix navegant per l'espai una vegada acabada la seva missió. El Voyager 2 també va passar per Saturn el 26 d'agost de 1981. El viatge de Júpiter a Saturn el va recórrer en 778 dies com estava previst. El viatge continua i es confia que arribi a Urà el 24 de gener de 1986, passant aprop del planeta i dels seus cinc satèl·lits. Fins ara la composició de tots aquests planetes és molt variada, Júpiter no té aigua i té una gran quantitat d'hidrògen; la seva massa és 318 vegades la de la terra. Dels satèl·lits, n'hi ha de semblants a la lluna però que s'assembli a la terra no n'hi ha cap.

La sonda pesa uns 825 kg i porta la seva antena. Desde la Nasa (Pasadena de Califòrnia) i es pot variar la seva velocitat. S'han obtingut milers de fotografies, algunes de gran interès i que ens ajuden el nostre sistema solar de forma molt eficient.

Està previst que el Voyager 2 passi per Neptú el 24 d'agost de 1989 com a operació final del viatge, per després quedar perdut en l'espai. Si no es presenta cap greu inconvenient el resultat seria un èxit extraordinari i esperem que així sigui.

Un altre aconteixement d'interès és la nova aparició del cometa Halley. Es recordat desde 240 anys abans de Jesucrist i haurà passat entre Venus i Mercuri 29 vegades a partir de la data assenyalada. Aquesta vegada passarà pel punt més a prop del Sol el 9 de Febrer de 1986 a una distancia de 88 milions de km del Sol. Serà visible a simple vista els mesos de Gener i Febrer, amb la seva cua i a prop de l'horitzó els dies que no ho impedeixin els núvols. Cada 76 anys aproximadament repeteix el seu camí i passa entre Neptú i Plutó que estan molt lluny de nasaltres.

Aquest és el cometa Halley.

Joaquim Martí

Reparador de rellotges diplomad per la Federació Suïssa

ESPECIALITZAT AMB ELECTRÒNICS

Torres i Bages, 8, 1er.
Telèfon 50 93 19

FIGUERES (Girona)

gràfic-art
figueres

TIPOGRAFIA - OFFSET

carrer Cendrassos, 5 - Telèfon 50 16 78 - FIGUERES

ACUDITS

• Dos boijos es troben al carrer i un l'hi diu a l'altre:

- Jo sóc el Rei.
- ¿Qui t'ho ha dit?
- Dèu.
- !Mentider! Jo no t'he dit res.

• ¿Qué es una oreja?
Pues, sesenta minutejos.

• ¿Y una bandeja?
Una banda de musiquejos.

Una dona li diu al seu marit:

- No et comprec. El dilluns t'agrada la truita de patates, els dimarts també, el dimecres, dijous i divendres també, però avui dissabte, ja no.

• ¿Sabes lo que es un tigo?
Lo mismo que un dispago.

RADIO 85

— PASSATEMPS —

• 38   • 41   • 44   • 46
 35   42
 30 •   39 •   • 36   48 •   • 45   • 54
 25 •   • 26   • 33   27   51 •   • 60   • 62
 24 •   • 17   • 21   • 57   • 65
 • 9   • 12   72 •   • 75   • 66
 16 •   • 18
 • 76
 11   • 74   • 73   • 80
 • 7
 • 3   • 6   78 •   • 81
 2   • 4
 • 83
 • 1

Utilitzant cada número i cadesqun dels signes deurà totalitzar 50. ↓

7 2 : x
 15 40 + :
 4

Compta de 3 en 3 partint de 0
 Uneix els números amb una línia i aconseguiràs una figura relacionada amb el nostre poble.

0 ————— 84

FINA FARRARÓ I
 ELVIRA DUCH

Cinema

comentari entorn Rambo

El fenomen Rambo, que s'ha donat per anomenar "rambomania", ha traspassat les fronteres merament cinematogràfiques. La pel·lícula ha esdevingut un pretexte per fer valdre diferents consignes: unes de caire històric, altres polítiques i altres físiques.

La menys complicada és la de tipus físic i és conseqüència lògica d'un producte Stallone: el culturisme, la preparació i el lluïment físic del cos humà ja clàssics en la sèrie "Rocky" o altres films del italià-americà com "La cocina del infierno", "Staying Alive" o la mateixa "Acorralado", amb la que poca cosa té que veure aquesta anomenada segona part.

Les dues següents consignes venen donades per la guerra del Vietnam i per la política Reagan. Rambo aconsegueix al llarg de la pel·lícula vèncer una guerra no perduda però amb regust a derrota, retorna als americans una victòria anyorada; Rambo lluita contra els vietnamites, els comunistes (soviètics) i contra certs polítics poc patriotes (argument usual de la dreta històrica) encarnat en aquest cas pel "jefe" de les operacions.

Tot aquest enquadre és extret d'una pel·lícula violenta, violència que pot esdevindre l'única "virtut" del film-, dirigida per George Pan Cosmatos. El guió, firmat per James Camero (director de "Terminator") i el propi Silvester Stallone, no és més que una variant de "Más alla del valor" del binomi Milius-Kotcheff (aquest últim autor del primer "Acorralado") i de "Desaparecido en combate" de Chuck Norris, amb la incursió d'un element femení del qual la mirada inhere i freda del "super"-heroi Rambo queda prendat.

Stallone ha demostrat com el seu nom i una forta o com a mínim desisiva empenta amb la mà dreta pot fer vendre un producte amb resultats més que acceptables, i per la seva banda Rambo ens ha demostrat que és amb el robot de "Terminator" una de les màquines de matar més perfectes i "Indestructibles" que ha creat el cinema americà, i que funciona a la perfecció tan a les muntanyes abruptes de EE.UU. com a la selva tropical Vietnamita, acabant la història amb el mateix discurs patriòtic que encara ens fa anyorar més la compacta acció i la millor tècnica de l'original "Acorralado".

Ruben Espinosa i Cotcho

.....

SOLUCIONS AL PASSATEMPS

Solució
 $40:4 \times 7:2 + 15 = 50$

ONA musical

estiu:

L'estiu sempre porta bons records, les vacances, la platja, la calor o un noi o una noia que has conegut. És ben segur que una canço et portarà bons records. Doncs bé, nosaltres el que hem fet és trobar quina era la canço de l'estiu, tot preguntant a les emissores de ràdio de l'Alt Empordà quines eren les cançons més punxades.

A RADIO ALT EMPORDA: (Emissora municipal de Castelló d'Empúries) les més punxades han estat: Tarzan boys (Baltimora) al nº 1, al nº 2 Around my dream (Silver Pozzoli) i al nº 3 A view to a kill (Duran-Duran). Aquesta emissora emet al 102.6 de la F.M.

A RADIO VILAFANT: (Emissora municipal) han estat les següents: Al primer lloc Live is life (Opus) al 2.º on Around my dream (Silver Pozzoli) i al 3.º lloc Kool & the Gang-Fresh. Al 101 de la F.M.

A RADIO BAHIA (de Roses) al 99.2, aquests han estat els temes de l'estiu: Live is life d'Opus al nº 1, al 2 Tarzan Boys de Baltimora i El camí de la vida da Dire Straits al nº 3.

A RADIO POPULAR DE FIGUERES: de la C.O.P.E. al 89.4 Les tres més escoltades de l'estiu foren Imagination de Belouis Some, Si tu quieres a algúien déjala libre d'Esting i Un hombre de verdad de Alaska i Dinarama.

A S.E.R. EMPORDA: Live is life (Opus) Around my dream (Silver Pozzoli) i Valentino mon amour (Alan Ros) han estat les cançons més demanades.

També al meu entendre una canço com la del "Africano" devia ésser nº 1 a alguna emissora, o també How Much de Gary Low, o "Rythmon the night" de De Barge, però això de la comercialitat va com va.

- RADIO 85 -

-el rock a l'empordà-

Ai! Ai! A l'Empordà la gent, els col·legues, la basca troben afaltar una mica de marxeta rockanrollera. Els aimants de'n Beethoven i la clàssica ja s'ho munten amb les Joventuts Musicals de Figueres, que també de tant en tant fan Jazz (encara que enguany ho han descuidat una mica), per a la minoria selecta o no tenen selecta d'aficionats.

Però als altres, com sempre, l'orquestra ens toca un rock després del "Guadalajara" i només podem ballar Beatles i Stones amb la Salseta (quan vénen). Això sí, a l'estiu que és l'època de marxeta i de mogollón, hem pogut veure el grup "Ultimo de la Fila" a Roses, i juntets amb els "Locura de Amor". I a Figueres, que no ens van fer les Sis hores de Jazz (massa pasta), hi va haver un festival de rock. Increïble, no? I va estar mig bé!. I també a Portbou, on ténen més moral que ningú, que ho fan cada any. Tot amb grupets d'aquí, que són pocs, però trempats. I altres petits muntatges, la característica comuna dels quals era la poca gent assistent i la poca marxeta que portaven. Sí, van venir els Barón Rojo a la plaça de Braus, però no es va pas complir. Es que no surten ni els "heavis"! I també vam poder disfrutar amb l'Orquesta = Mondragón, que l'Ajuntament es va despendolar i ens els va portar pel Carnaval.

Home, no està malament, però eh que podria estar més bé?

Tot està dispersat, tot és sotsterrani tot d'un any a l'altre, i no hi ha res a fer.

Què passa?. És que no ens agrada el rock aquí?

Racó del còmic

BARBE

Aquest còmic ha estat dibuixat per un professional, l'autor francès Barbe. Però per futures edicions del FARUS, ens agradaria comptar amb els dibuixos de qualsevol persona aficionada al còmic i a la il·lustració

EL FARUS BOIG.

DAILY FOLLON (NOVA EPOCA)

REDACTORS: Ella, jo i la cistella de la compra.

Redactors i Tallers: Mai s'ha sapigut.

Any 2000. Nº -5.

!JA SON AQUÍ!

La parella més famosa de l'any Isabel Preysler "la China" i Miquel "Big Mike" Boyer, van fer una visita llampec al nostre poble, cercant uns terrenys per fer-se el niu d'amor.

L'Ajuntament en ple, no va deixar de perseguir Boyer, per tal de que els expliqués com fer pagar els impostos municipals als elfarencs.

Mentrestant Isabel va visitar ca la Lola i la perruqueria, ón es va posar al corrent de la vida que porta la "jet-society" d'El Far i s'assabentá de les últimes xafarderies.

POLITQUERIES

. L'Ajuntament ha decidit canviar la bústia del poble, doncs la anterior ja és plena.

. !Fatal, fatal!. En la recent visita del President Pujol a El Far, el doctor Orós, el va tenir que atendre d'un desencaixament de barres; producte d'un fort atac de riure que li sobrevingué quan el Batlle li mostrava la pista poliesportiva.

. !Increible! Han posat una bomba a l'Ajuntament. El fet el reivindica la organització "Oliva Lliure"

DIVERSOS

.Notícia bomba! !BOOOO!!!
Ha esclatat, més bomba impossible.

. N^otⁱcⁱa m^og^ud^a.

. No hi ha més notícies.
!Es terrible!.

NOTA: De part dels que fan aquest diari, que si us fa gràcia molt bé, però si no, no es fiquin amb la nostra família, que no en saben res.

CURIO SITATS

.L'Ajuntament ha fet una estadística i d'ella es despén que el 3% de la ramaderia d'El Far són vaques, un 2% ovelles i un 95% gossos sense amo.

. El Grup de Joves ha decidit no fer més l'ase a les seves reunions, ja que l'userda va molt cara.

.S'ha concedit el premi Nobel de la Pau al partit de futbol celebrat la passada festa. Els jugadors, encara que al hospital, han festejat la notícia

pour l'homme

MOVIMENTS DEMOGRÀFIC

Naixements

SONIA MONTORO I MONTORO, Nascuda el 11 de Setembre de 1985

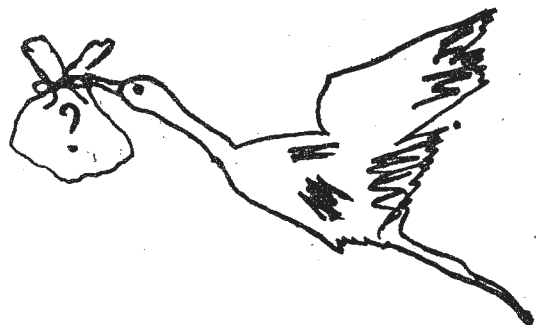
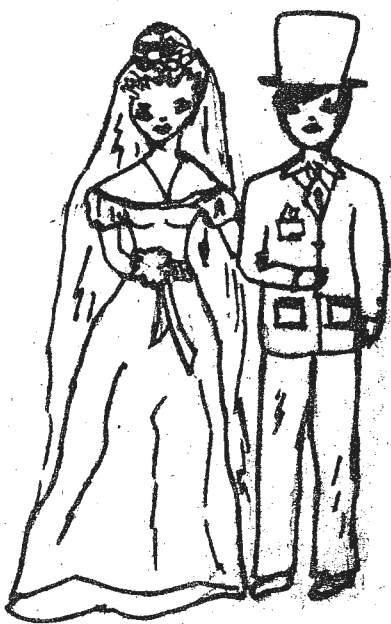
Filla d'Alfonso Montoro Garaluz i Dolores Montoro Dusñas

CRISTINA MORILLO I JIMENEZ, Nascuda el 13 de Setembre de 1985

Filla d'Alejandro Morillo Vega i Montserrat Jimenez Duque

ISAAC ROIG I SALA, Nascut el 20 de Setembre de 1985

Fill de Ramon Roig i Riu i Joana Sala i Pineda

Matrimonis

JORDI JOFRE FERNÁNDEZ I Mre CARME JUAN VIALTA

Casats el 14 de juny de 1985

JOSEP Mre PUIG I JOSEFINA COSTA

Casats el 1 de Setembre de 1985

Obits

CATALINA PLANAS i SALACRUCH

Que morí el 5 de Gener de 1985 a l'edat de 76 anys

JOSE DE LOS SANTOS i CORREA

Que morí el 14 de Setembre de 1985 a l'edat de 48 anys

JUAN PADROSA i RIBAS

Que morí el 23 de Setembre de 1985 a l'edat de 79 anys

Lourdes Ferrés

electrotècnica —————★

★————— estels

Ricard Arnall i Jaume Parrot

reparació i instal·lació de tv.
ràdio, antenes i sonorització

c/. Abat Rigau, n.º 18
Telèfon 50 81 96

VILABERTRAN

---

fotografia
OLIVA

bateigs comunions revelats carnets
reproduccions catàlegs

Especialitat en reportatges de noces i foto infantil

Venda i assessorament de material foto-cine

Sant Llàtzer, 13 - Telèfon 50 96 96

FIGUERES
(Girona)

CAIXA RURAL

PROVINCIAL DE GIRONA

Caixa Qualificada número 37 C

Membre del Consorci Nacional de Caixes Rurals

Entitat col.laboradora del
BANC DE CRÈDIT AGRÍCOLA

Seu social: GIRONA

**Oficines a: Banyoles, Cassà de la Selva, la Bisbal,
Olot, Santa Coloma de Farnes, Torroella de Montgrí, Camprodon, Ribes de Fresser, Sant Joan de les Abadesses, Sant Pere Pescador, L'Armentera, Amer, Blanes...**

a FIGUERES, Plaça Comerç, 5